

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR,
GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU
TUTANAK DERGİSİ

—●—
3'üncü Toplantı
12 Haziran 2017 Pazartesi

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve turnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

—●—
İÇİNDEKİLER

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

1.- *Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin Kuruluşu Hakkında Kanun Tasarısı (1/803)*

2.- *Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı (1/816)*

MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU

3'üncü Toplantı

12 Haziran 2017 Pazartesi

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu saat 11.23'te açıldı.

Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin Kuruluşu Hakkında Kanun Tasarısı (1/803),
Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı
(1/816),
Görüşmeleri tamamlanarak kabul edildi.

Komisyon gündeminde görüşülecek başka konu bulunmadığından saat 13.46'da toplantıya son
verildi.

12 Haziran 2017 Pazartesi

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 11.23

BAŞKAN: Beşir ATALAY (Van)

BAŞKAN VEKİLİ: Burhanettin UYSAL (Karabük)

SÖZCÜ: Ertan AYDIN (Ankara)

KÂTİP: Mehmet Akif YILMAZ (Kocaeli)

BAŞKAN – Değerli arkadaşlar, toplantımızı başlatıyoruz.

Biraz gecikme için özür diliyoruz. Komisyon üyelerimizin toplanmasını -hani toplantı yeter sayısı bulunsun diye- bekledik.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunun değerli üyeleri, Değerli Millî Eğitim Bakanımız, değerli milletvekillerimiz, ilgili kurumlarımızdan gelen değerli bürokrat arkadaşlarımız, değerli yöneticiler, basınımızın değerli mensupları; toplantı yeter sayımız vardır. Komisyonumuzun 26'ncı Dönem İkinci Yasama Yılı'nın 3'üncü toplantısını açıyorum.

Gündemimizde, Meclis Başkanlığınca 11 Ocak 2017 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilen (1/803) esas numaralı Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin Kuruluşu Hakkında Kanun Tasarısı ile 15 Şubat 2017 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilen (1/816) esas numaralı Yükseköğretim Kurumları Teşkilat Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı yer almaktadır.

II.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

1.- Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin Kuruluşu Hakkında Kanun Tasarısı (1/803)

BAŞKAN - İlk olarak, (1/803) esas numaralı Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin Kuruluşu Hakkında Kanun Tasarısı'nın tümü üzerinde görüşmeleri başlatıyoruz.

Bu, Türkiye ve Japonya arasında önemli bir iş birliği. Biliyorsunuz, ikili anlaşma ülkeler arasında daha önce yapılmıştı, o anlaşma Meclisimizden zaten geçmişti. O anlaşmanın içinde bir üniversite kurulması da yer alıyor ve bu kuruluşun bazı unsurları da orada ifade ediliyor. Şimdi o uluslararası anlaşmanın gereği olarak Türk-Japon Üniversitesinin ve Vakfının kuruluşunu gerçekleştirmiş olacağız.

Ben, bu önemli tasarı hakkında Komisyonumuzu bilgilendirmek üzere ilk sözü Sayın Millî Eğitim Bakanımıza veriyorum.

Buyurun Sayın Bakanım, hoş geldiniz tekrar.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Teşekkür ediyorum Muhterem Başkanım.

Sayın Başkan, Komisyonumuzun değerli üyeleri; sözlerime başlarken öncelikle sizleri saygıyla selamlıyorum.

Görüşmek üzere toplandığımız Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin ülkemize hayırlı, uğurlu olmasını diliyorum.

Sözlerime başlarken bu üniversitenin kuruluş çalışmalarını kısaca tekrar hatırlatmak isterim. Türkiye ve Japonya'nın iş birliğiyle özel nitelikli bilim ve teknoloji üniversitesi kurulması fikri Japonya ile yürütülen Sinop'ta nükleer santral kurulmasına dair görüşmelerin neticelenmesi safhasında 2013

yılında Sayın Başbakanımız -Sayın Cumhurbaşkanımız- tarafından Japonya Başbakanı Sayın Abe ile görüşmelerinde gündeme getirilmiştir ve mutabakata varılmıştır. Bu konuda iki başbakan, bilim ve teknoloji ağırlıklı, yüksek nitelikli bir üniversitenin birlikte kurulması konusunda mutabık kalmışlardır. Üniversite projesi 3 Mayıs 2013 tarihinde Ankara’da kabul edilen Türkiye Cumhuriyeti ile Japonya Arasında Stratejik Ortaklık Kurulmasına İlişkin Ortak Bildiri ve 7 Ocak 2014 tarihinde Tokyo’da imzalanan Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin Kurulmasına Dair İşbirliği Muhtırası’yla yazılı mutabakata dönüştürülmüştür. Üniversitenin kuruluşu için yürütülen çalışmalar neticesinde anlaşma metninde mutabık kalınmış ve Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Japonya Hükümeti Arasında Türkiye Cumhuriyeti’nde Türk-Japon Bilim Teknoloji Üniversitesinin Kurulmasına Dair Anlaşma Millî Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Yusuf Tekin ile Japonya Büyükelçisi Hiroshi Oka tarafından 29 Haziran 2016 tarihinde Ankara’da imzalanmıştır.

Sayın Başkan, Komisyonumuzun değerli üyeleri; Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesi üstün nitelikli bir bilim ve teknoloji üniversitesi olacaktır. Bu kapsamda aşağıdaki hususlar öne çıkmaktadır:

Kurulacak üniversite bir araştırma üniversitesi olacaktır. Üniversite öğrencilerinin çoğunluğu master ve doktora öğrencisi olacaktır. Bu kapsamda, yüzde 60-70 master ve doktora öğrencisi, yüzde 30-40 da lisans öğrencisi olacaktır. Üniversitede ağırlıklı olarak mühendislik ve temel bilimler alanında olmak üzere sosyal ve beşeri bilimler fakültesi bulunacaktır. Üniversite bünyesinde birçok değişik konuda ileri araştırma enstitüleri de bulunacaktır. Üniversitedeki öğrenci sayısı çok büyük olmayacak, yüksek sayıdan ziyade yüksek kaliteye öncelik verilecektir.

Kurulacak olan üniversitenin makul bir süre sonunda dünyanın en itibarlı üniversiteleri arasında yer alması beklenmektedir. Bu çerçevede hazırlanan uluslararası anlaşmayla üniversite, Türk ve Japon üniversiteleri sistemlerinin dışında amaçladığı hedeflere ulaşmayı mümkün kılacak şekilde kurgulanmıştır. Türkiye ve Japonya’nın destek ve katkılarıyla hayata geçirilecek üniversitenin Türk ve Japon öğrenciler başta olmak üzere tüm dünyadan başarılı gençleri çekebilecek bir mükemmeliyet merkezi olması, bilim ve teknoloji alanında üstün nitelikli uzman ve araştırmacılar yetiştirmesi hedeflenmektedir. Bu amaçla üniversitede Türkiye, Japonya ve üçüncü ülkelerden önde gelen akademisyenlerin görev yapması, öğrenci ve öğretim üyelerinin ileri teknoloji imkânlarından yararlanması ve özel sektörle çok yönlü ve etkin bir iş birliği yapılması öngörülmektedir.

İki yıl süren müzakereler neticesinde imzalanan anlaşma ve yüce Meclisin bu kanunu kabul etmesiyle kurulacak olan Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesiyle, kökleri 1890’lara uzanan, elim Ertuğrul Fırkateyni kazasına kadar uzanan, yine Japonya’yla ortak gerçekleştirdiğimiz ve Türkiye’nin markası projeler olan Marmaray, Osmangazi Köprüsü, Sinop Nükleer Santrali ve daha çok sayıda projeye dolu Türk-Japon dostluk ve iş birliği yeni ve çok önemli bir boyut kazanacaktır. Kurulacak bu üniversite Türkiye ve Japonya arasında bilim, teknoloji ve kültür konularında güçlü bir köprü oluşturacak ve haklı olarak da bu anlaşmanın hayata geçirilmesinden her iki ülkenin de beklemiş olduğu amacı gerçekleştirecektir.

Sözlerime son verirken sizleri tekrar saygıyla selamlıyor, bu üniversitenin Türkiye ve Japonya için hayırlı uğurlu olmasını diliyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Değerli Bakanımıza.

Komisyon üyelerimizin bu konuda söz talebi olursa onlara söz vereceğim.

İlk söz Sayın İrgil’in.

Buyurun Ceyhun Bey.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Bakanım, Sayın Başkanım, değerli Komisyon üyesi arkadaşlarım, değerli bürokrat arkadaşlar; hepinize merhaba, hoş geldiniz; öncelikle saygılarımı sunuyorum bütün buradaki konuklara, gazeteci arkadaşlarımıza.

Öncelikle, Sayın Başkanım, şunu söylemek istiyorum: Birkaç sorum var çünkü bu Komisyon toplantısını en son geçen hafta yapmıştık, gündemde bunun olduğunu söylememiştiniz, birdenbire geldi; benim bildiğim iki gün önceden bildirilmesi gerek, iki iş günü, cuma günü bildirildi, iki iş günü olmadı. Yani yasal süreçlere en başta sizlerin uyulmasını beklerim ama burada asıl rahatsızlık, sıkıntı, zaman yok bunları incelemeye. Yani cuma günü bildirildi, cumartesi, pazar var, resmî iş günü yok, çalışmadık üstünde yeterince, araştıramıyoruz. Yani biraz böyle özensiz, alelacele oluyor. Bir plan yok demek ki çünkü bir plan olsa bize derdiniz “Önümüzdeki hafta toplanacağız.” diye. Ben ilk önce o soruyu soracağım: Neden öncelikle ve plansız bunlar araya giriyor? Çünkü geçen yıl, hatırladığım kadarıyla, 100-105 maddelik yasa çalışmasında 20’ye yakın üniversite vardı, bunların arasında uzun zamandır bekleyen üniversiteler vardı, onlar niye giremiyor? Belki de bunun bir önceliği vardır -o konuda bir eleştiri, bir haksızlık yapmak istemiyorum- bir önceliği olabilir Hükümet açısından veya diğerleri açısından. Örneğin, Türk-Japon Üniversitesi, açısından verilmiş sözler vardır, doğrudur ama mesela OSTİM niye araya giriyor? Niye Tarsus Üniversitesi beklerken, bir başkası... Onları doğrusu Bakandan öğrenmek isteriz.

İkincisi, onun dışında elbette biz bir üniversite kuruluşuna, ister OSTİM olsun ister Türk-Japon Üniversitesi, asla karşı değiliz, karşı olamayız. Bu ülkede üniversite sayısının ben yetersiz olduğunu... Fransa’da binin üzerinde üniversite var, bizim 180 üniversitemiz var, bu sayı çok az. Hatta ben kapanan üniversitelerin de devletleştirilerek, 15 Temmuz şehitlerinin adlarının verilerek tekrar açılmasıyla ilgili bir kanun teklifi vermiştim çünkü boşu boşuna 15 üniversite heba oldu. Hani, onların mal ve mülkleri de darmadağın oldu, üniversiteler onları yağmaladı, kimini iyi kullandı, kimini iyi kullanmadı, birçok laboratuvarları kapandı, o teknolojik malzemeler, birikimler, kütüphaneler dağıldı, üniversiteler onları hor kullandılar. Yani eğer biraz dikkatli bakarsanız, orada millî servete de zarar oldu. Şimdi, o yüzden bu üniversite kuruluşlarına karşı değiliz, onlarda hemfikirim. Yalnız benim OSTİM’le ilgili sorum yok, OSTİM’e şahsen ben destek veriyorum ve kurulmasının Türkiye için çok hayırlı olacağını düşünüyorum.

Türk-Japon Üniversitesiyle ilgili birkaç sorum var. Yani gerçekten yanıtını alamadık, ben bunu Mecliste konuşulurken de yakından izlemiştim, benim orada bazı sorularım var: Birincisi, bu üniversite neden YÖK Kanunu’ndan muaf? Yani niye böyle bir imtiyaz var, niye bu ayrıcalık var? Biz devletsek, millî devletsek ve özellikle de bağımsız bir devlet olarak bütün tahakkümünü biz kurabileceğsek... Mesela, biz Japonya’da Japon eğitim sisteminden ve yükseköğretim sisteminden bağımsız üniversite kurulabilir miyiz, buna izin verirler mi, bunu gerçekten merak ediyorum. Yükseköğretim Kuruluna mutlaka tabi olması gerektiğini düşünüyorum, bu bir. Bu bir soru yani eleştiri değil, merak, ne oluyor burada diye.

İkincisi, bu “Öğretim dili İngilizce.” meselesi. Yani, bu millî devlet, millî falan... Gerçi bize siz “Millî değil.” diyorsunuz ama ben şaşıyorum yani bu “Öğretim dili İngilizce.” meselesini tartışmak uzun bir konu ama bu Türkçe meselesi... Anlıyorum, Japon Üniversitesi kuruluyor, yabancılar gelsin falan ama arkadaşlar, bu “Öğretim dili İngilizce.” meselesinde büyük sahtekârlıklar oluyor. Yani şu an üniversite öğretiminde “Yüzde 30 İngilizce.” diye bir şey var. Öğrencileri dinliyor musunuz? Sizi arıyorlar mı? Giren hoca İngilizce bilmiyor ki, değil yüzde 30, yüzde 100. Bir okulun ya İngilizce dersi olur ya da İngilizce dersi olmaz ama o okulun öğretim dili, resmî dili Türkçedir, burası Türkiye. Benim şahsi görüşüm bu.

Onun dışında -Sayın Bakan söyledi- mesela özensizlik var, bir özensizlik örneği vermek istiyorum. Bir konsey atanıyor burada, “Cumhurbaşkanı 6’sını atıyor, 4’ü Japon Üniversitesinden atanan toplam 11 üyeden oluşur.” diyor. 6, 4 toplam 10; 1 üye nerede, bunu kim atıyor? Ne bu, hangisi, bu rektör mü mesela? Burada yok bu. Hani, Millî Eğitim Bakanlığı bize... Uluslararası bir anlaşma bu. Burada Japonları da kınıyorum, nasıl hesap kitap yapıyorlarsa ya da bunu nasıl geçirmişlerse ortak imzalamışlar. Bunları mutlaka düzenlemek gerek ama en önemlisi, burada bu üniversite her şeyden, bütün denetimlerden bağımsız; Sayıştaydan, vergiden, ondan bundan, her şeyden, hiçbir denetime tabi değil. Hatta bu üniversite şirket kursa şirket kuracak, ortak olacak, örneğin Arçelik kuracak, örneğin bir kafeterya kuracak, hiçbir mali denetime tabi değil. Bu niye? Ya apartmanda aidat ödüyorsunuz, hesabını soruyorsunuz; denetim mekanizması var.

Başka bir konu, bu üniversite YÖK Kanunu’na tabi olmadığı için “Profesör, doçent, yardımcı doçent, okutman, asistan gibi akademik unvanların verilmesine ilişkin kuralları, düzenlemeleri, esasları konsey onayına tabi olarak yalnızca Türk-Japon Üniversitesinin akademik yönetim kurulu tarafından belirlenir.” diyor. Resmen bağımsız bir ada yani kafasına göre unvan verecek, çok önemli bir imtiyaz bu. Yani apayrı bir şey yaratılıyor.

Bizler YÖK’e karşı insanlardık biliyorsunuz yani en azından ben öyleydim. Ben burada itiraf ediyorum, şu an YÖK olmasa bu ülkenin üniversiteleri hepsi bağımsız birer 180 tane YÖK olur, darmadağın, herkes kafasına göre. Şu an YÖK karar aldığı hâlde YÖK’ün kararlarına bile uymayan üniversiteler var. Örneğin, daha sabah, şimdi bir kız çocuğu aradı; YÖK karar vermiş “Yaz okulunun fiyatı böyle olacak.” diye, Beykent Üniversitesi “Biz tanımıyoruz YÖK’ü.” demiş, vakıf üniversiteleri tabii yapıyor bunu, “Biz tanımıyoruz YÖK’ü, biz kendi paramızı isteriz.” demiş. Bir de bunu düşünün, hiç YÖK’le alakası yok, YÖK’ü tamamen dışında bırakıyoruz. Ben o açıdan bir daha gözden geçirilmesini, en azından YÖK’ün bir şekilde bu denetimin içine alınmasını öneririm çünkü ileride bunlar başka şeylere yol açar.

Bir de adında “Japon” var da Japonlar bunun neresinde, onu hiç anlamadım, Japonya’nın burada katkısı somut olarak hiçbir yerde yok. Arsa bizden, her şey bizden... Bir tek bir madde var, (b) maddesine atf yapıyor, diyor ki: “Japonlar on yıl içinde buraya katkı koyar.” Belli ki bu iyi niyetle yapılmış bir şey. Muhtemelen ileride onların da katkısı olur. Ben bu tür iş birliklerine karşı değilim, bunlar çok gerekli şeyler, iyi de olur. Japonların bu anlamdaki ahlakına da güveniyorum, bilimine de güveniyorum, bir sorun yok. Benim sıkıntım, bunun Türkiye’de suistimal edilebilecek olması. Daha denetime açık bir şey olmalı.

Bir de böyle bağımsız bireyler yaratılmamalı, üniversite yaratılmamalı. Bu üniversite nereye bağlı, önce onu öğrenmek istiyorum ben. Kabaca böyle.

Eğer zamanım bitmediyse birkaç... Sayın Bakanı bulmak benim için kolay olmuyor, ben de Bakanlıktan randevu alıp meşgul etmek istemiyorum, sayın bürokratlarla da öyle, zaman zaman telefonla ancak iletişim kuruyorum. Birkaç konu var biriken, onları da söylemek istiyorum. O konuda da eğer fikrinizi alabilirsek. O kadar önemli ve ciddi eğitim sorunları var, çok zor bir alan, ben sizi de anlıyorum. 1 milyonluk bir kitleyi ve neredeyse üniversite, ilkokul, ortaokul, 27 milyonluk bir kitleyi yani neredeyse ülkenin yarısını yöneten... Yani bir ülkeden daha büyük bir işle uğraşıyorsunuz. O konuda hakkınızı teslim ediyorum ama çok önemli, bekleyen, acil sorunlar var; örneğin öğrenci affı. Bu konuda çocuklar çılgın çılgına. Komisyon üyelerine de geliyorlardı. Bir sorun var, sadece vicdani, bir tek noktaya dikkat çekmek istiyorum. “Öğrenci affına karşı YÖK.” diyoruz ya, tamam. Siz de yani zinhar olmasın falan... Tamam yani prensipte olmasın ama şöyle bir şey var: Bu ülke dosdoğru bir ülke

değil ki, her şey yolunda gitmiyor ki, bu insanların... Yani yaşadığınız çalkantıları düşünün. Belki 15 Temmuz sonrası 16'sında tutuklu olup hepimiz, belki de bir bölümümüz idam edilecekti falan. Hani, böyle bir, bir ayın sonunda ne olacağı belli olmayan bir ülke.

Bu çocukların öğrenci affıyla ilgili talebi -özellikle asistanların- Sayın Bakanım, Sayın Müsteşarım, neden arttı biliyor musunuz? Bu akademik ihraçlar oldu ya, çocuklar şunu fark ettiler: "Ya, bir dakika, işte bu bana takan hoca." "İşte bu, perşembe günü cemaat toplantısına gelmediğim için beni sıkıntıya sokan hoca." Bu sefer hızla bize yazmaya başladılar. Önemli bir grup asistan, tıp uzmanları, diş hekimliği ihtisası yapan, yani gözde... Düşünün, ilkokul, ortaokul, liseyi, tıp fakültesini bitirmiş, göz ihtisasını ikinci yıldan niye bırakır bir insan? Yani kadın doğum ihtisasını, dâhilîye ihtisasını niye bırakır? Bir zorlama var, mobbing var çok ciddi.

Şimdi biz FETÖ'yü kabul ediyoruz, onunla ilgili bir sürü hukuki, adli tasarrufta bulunuyoruz ama bu insanların mağdur ettiği insanlarla da ilgili... Sizin elinizde, onun için kanun hükmünde kararname de gerekmiyor. En azından, doktor ihtiyacımız, uzman ihtiyacımız var mı bizim? Var. E, bunlar çok da değil, 70, 80, 90, 100 asistan belki, bu mobbinge, baskıyla bırakmış. Bu çocuklara dönüş hakkı verelim. Yani bu öğrenci affını bir şekilde bir daha düşünün çünkü yoksulluk var, yokluk var, annesi hasta olduğu için bırakan var, anne-babası problemlî, işte bir sürü... Yani bu, özellikle FETÖ'cü öğretim üyelerinin zorla... Askerî okullarda daha yoğun bir şekilde yaşanan sorunun akademik dünyada olan bölümü var. Bu konuda sizden biraz anlayış, birazcık bir yaklaşma... Çünkü şöyle bir şey var: Bu çocuklar şimdi nerede okunurlar? Yurt dışı dışında şans yok. Kendi ülkesinde biz alan yaratamıyoruz. İktidar çözüm yeridir. O yüzden ben hem Komisyon üyelerinin hem Başkanımın hem sizlerin bu konuda vicdanına, sağduyusuna güvenerek bu konuyu söylüyorum.

İkincisi: Sözleşmeli öğretmen meselesi oldu, bitti biliyorsunuz kanun hükmünde kararname... Tamam, güzel, gittiler, iyi. Altı yıl yani özünde, reel olarak altı yıl mecburi hizmetleri var, tamam. Şimdi, biz Sayın Bakanla daha önce konuşmuştuk, iletmıştik, bu konuda yardımcı olacağını söylemişti bürokrat arkadaşlar da. İyi niyetinize inaniyorum ama bir realite var. Eş tayini olmasın; olmasın, tamam. Yapmıyorsunuz yani Anayasa'nın aile bütünlüğü ilkesine rağmen, tamam. Hatta sözleşme sırf bunun için çıktı, tamam. Hiçbir itiraz yok ama şu var: 2 sözleşmeli öğretmen atanmış, biri Van'da, biri Hakkâri'de. Eş Hakkâri'ye gitmek istiyor, niye izin vermiyoruz? Yani elimizde değil mi? Hakkâri'ye gitmek istiyor. Kendinizi düşünün, kendi çocuklarınızı düşünün. Hani, İstanbul'a, Ankara'ya tayin istemiyor, Van'dan Hakkâri'ye gitmek istiyor. Sözleşmeli öğretmenler arasında eşlerin birbirine yaklaşmasına izin verelim. Yani buna biliyorum "maliye" falan deniyor ama bunun için...

Engelli öğretmen ataması konusunda teşekkür ederiz, gerçekten sözünüzü tutunuz ve atadınız. 150 öğretmeni niye atamadık? 150 tane kaldı, onları da atayalım, onlar da devamlı... Şimdi, arkadaşlar, sizler ne kadar bundan muzdaripsiniz bilmiyorum ama Zuhâl Hoca bilir. Size yazmıyorlar, nasıl olsa iktidar vekilleri bir şey yapmaz. Yani bilmiyorum ne kadar... Yani yazıyorlardır da size, biz mahvoluyoruz. Yani bu engelli, af... Çocuklar haklılar, çılgık çılgılığa "Siz dile getirin." diye. Biz de elimizden geldiğince...

Özel yurtların ortaöğretim düzeyine indirilmesi meselesi zaten çok tartışıldı, konuşuldu ama mesela bu da öncelikli bir konu, tartışılmalıydı. Rehber öğretmenler yönetmeliği aynı şekilde başka bir sıkıntı.

Ve asıl önemli konulardan bir tanesi ihraç edilen akademisyenlerin, vakıf akademisyenlerinin durumu. Bunu defalarca dile getirdik, siz de biliyorsunuz. Sanki ihraç edilen akademisyenler konusunda Millî Eğitim Bakanlığının, dikkat ederseniz, hiçbir yorumu ve bir tebliği, bir şeyi olmuyor. Sanki o ayrılmış, YÖK onunla apayrı ilgileniyor. Hatta YÖK de diyor ki: "Benimle ilgili değil, Başbakanlık

Müsteşarlığıyla ilgili.” Şimdi, burada çok önemli haksızlıklar oluyor. Size de ulaşıyordur. Bakın arkadaşlar, bir insanın doçent olması için ortalama –Yusuf Hocam örnek olsun- otuz yıl gerekiyor. Anne-babası, o çektikleri çileler, gözyaşları, uykusuz geceler, kapının önünde sınavda beklemeler, baba inşaatta çalışıyor, amelelik yapıyor, taksicilik yapıyor gece, emekçi, işçi, neyse, çok zor, kendi çekiyor en azından çocuk. Bir insanın öğretim üyesi, doçent olması otuz yılı buluyor. Biz bir gecede 5 bin akademisyeni bu akademik dünyadan uzaklaştırarak 5 bin çarpı 30 yıl 150 bin yıllık birikimi, bakın, 150 bin yıllık bilgi birikimini, emeği, enerjisi, alın terini bir anda yok saydık. Şimdi, Akif Hocanın yıllarca biriktirdiğini, İsmet ağabeyin yıllarca biriktirdiği kültürel birikimi yok sayıyoruz. Ya, bunların arasında bir tane yanlış yapma hakkı, şansı yok mu? Kul hakkı diye bir şey yok mu? Yani bunların bir daha gözden...

Peki, ihraç edilenleri anladık, bir şekilde yaftaladınız. Kapatılan vakıf üniversitesi... Yani adamın dükkânı kapandı, iş kapandı yani YÖK Başkanımızın tabiriyle, fabrika kapandı; peki, bu adamın bir başka üniversitede çalışmasına niye engel oluyoruz? Çalışmıyorlar. Çok nadir, ancak böyle kendine güvenen rektörler işe alabiliyor. Siz de biliyorsunuz, siz kendiniz konuştunuz Sayın Bakanım, bir profesör lisede öğretmenlik yapmaya razı, hatta “Olmaz böyle bir şey.” dediniz. Biz sizi konuşturduk, gördünüz. O hoca hâlâ lisede öğretmenliğe başlayamadı. Geçinmek için ya yaşamak için, ben geçtim akademik birikimi. Yani insanlar evine ekmek alabilmek için... Yani lisede öğretmenliğe bile izin verilmiyor. Neden? Suçlama varsa tutuklayalım, yargılayalım; suçlama yok. Herhangi bir yaftalama, bir şey yok. Tamam, siz sadece işsiz... Bir de bunların çıkış belgelerine “kanun hükmünde kararname” yazmışlar, o yüzden bunlar ihraç edilmiş gibi görünüyor, hiçbir üniversite, hiçbir iş yeri, hiçbir dükkân işe almıyor.

Son olarak Nuriye Gülmen ve Semih Özakça meselesi de... Yani sizin de bu konuda bir görüşünüzü almak isteriz çünkü hep başkaları konuşuyor ama Millî Eğitim asıl bu konuda... Bu insanlar bir şey, bir çığlık, bir dert anlatmaya çalışıyorlar; duymak lazım.

Rektörlerin etik dışı uygulamaları ve keyfi uygulamaları meselesi... Artık ben Türkiye’yi geçtim, Bursa’yı sadece söyleyeyim; Örneğin geçen hafta rektör tam doksan yıllık Kükürtlü tesislerini keyfi kapattı. Niye? İşte, orada alkol, bira satılıyor. Daha önceki üniversite anlaşma yapmış, bizzat sözleşmeye koymuş. Buna rağmen işletmeci bu yasağı uygulamış yani kaldırmış, satmıyor. Fakat diyor ki şimdi de: “Ben seni istemiyorum.” Niye? Yani bunlara izin vermemek lazım.

Sözleşmeli, mülakat, ÖYP meselesiyle falan şimdi zamanımızı almayayım çünkü arkadaşlara da haksızlık etmek istemiyorum. Özünde söyleyeceğim budur.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ediyoruz.

Sayın Bakanım, izin verirseniz, ben Komisyon Başkanlığının tasarrufuyla ilgili Ceyhun Bey’in söylediği...

Şimdi, burada komisyonların çalışmasıyla ilgili İç Tüzük’te maddeler var. 26’ncı madde: “Komisyonlar, kendi başkanlarınca toplantıya çağırılır. Zorunluluk olmadıkça komisyon toplantısı için çağrı, en az iki gün önceden yapılır.” Burada “iş günü” diye belirtmiyor “iki gün” diyor. “Bu çağrıda komisyon başkanınca hazırlanan gündem de belirtilir.” diye devam ediyor. Yani doğrusu şöyle: Burada sizden gizlenen bir şey yok. Bu epeydir gündemimizdeydi. Hatta biz bunu gündemimize, Komisyonun gündemine almak istedik ama ilgili kurumlarımızdan şeyler oldu biraz, bu arsa hazırlığı falan gibi, onlar da bitsin gibi. Doğrusu, uygun bir zaman, her şey tamamlanmış.

Bir de doğrusu salı günü grup toplantısı oluyor, çarşamba bilmem ne... Bu hafta pazartesi de Meclis çalıştığı için ben “İyi bir zaman.” dedim. Yani böyle iyi niyetli şeylerle Ceyhun Bey...

Bizim Komisyonumuzda 2 tasarı var; bir Türk-Japon Üniversitesi, bir de bu OSTİM. Başka yok şu anda. “Ha, o zaman onu da koyalım.” dedik. Yani sizin diğer söylediğiniz, geçen sene gelen, Hükümetin bir anlamda geri çektiği bir 6-7 üniversite var. İşte, Tarsus da onların içinde. Biz onları Başbakanımızla tekrar konuştuk Millî Eğitim Bakanımızla birlikte yaklaşık bir hafta önce. Yani biz “Bakın, bunları, Türk-Japon üniversitesini falan gündeme alacağız, bu konuda Hükümetin tutumu nedir?” dedik. Benim seçim bölgemin de üniversitesi de vardı, orada -Van- yani bunlarda da bir karar verilsin. “Onu biz biraz daha görüşeceğiz, çalışacağız, bildireceğiz.” dediler. Dolayısıyla onlar da gelmeyince biz “Bu ikisini çıkaralım.” dedik. Tamamen Komisyonla ilgili boyutu bundan ibarettir.

Şimdi, Sayın Bakanım, siz kaçta ayrılmayı planlıyorsunuz?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Efendim, eğer siz müsaade ederseniz, uygun da görürseniz, Ceyhun Bey’in söylediklerine açıklama yaptıktan sonra Komisyondan özür dileyerek müsaade alayım ancak Bakan yardımcılarım, Müsteşarım burada kalacaktır, hep türlü sorularınıza cevaplayacaktır. Ceyhun Bey’inkini açıklamadan...

BAŞKAN – Yani vaktiniz sınırlı ama ben, bir akademisyen olarak Gaye Hanım da söyleyeceklerini de söylese de ikisine birlikte cevaplasanız diye...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Tabii, tabii.

BAŞKAN – Gaye Hanım da biraz hızlı toparlar inşallah.

Buyurun, size de söz vereyim de ondan sonra Bakanımız...

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Bir de ben Sayın Başkan...

BAŞKAN – Efendim?

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Ben de üç kelime bir şey söyleyeyim.

BAŞKAN – Peki, siz de söyleyin, ondan sonra.

Zühal Hanım, üçüncü olarak size söz vereceğim, tamam.

Buyurun Gaye Hanım.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Çok teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakan, hepimizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Gerçekten, Ceyhun Bey’in söylediklerini maddeler hâlinde... 15 Temmuz darbe girişimi sonrasında hem üniversitelerde hem eğitim sistemimizde yaşananlara hepimiz aynı olumlu katkıyı veriyoruz diye düşünüyorum. İktidar partisiyle muhalefet partileriyle, burada hemfikir olduğumuzu düşünüyorum ve çözümün de ortak akılla bulunabileceğine inanıyorum.

Gerçekten iki gün geçti ama Sayın Başkanım, şöyle yapabilir miyiz: Bize e-mail yoluyla da geldi toplantının bugün olduğu, aynı anda e-mail’le bu belge de gönderilmiş olsaydı... Hani belge “hardcopy” olarak ofislerimize geldi ama biz cuma günü burada olmadığımız için onu alamadık.

BAŞKAN – Haklısınız, tamam.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Bunu yaparsak belki böyle bir sorunu da önlemiş oluruz, bunu bir öneri olarak kaydedelim istiyorum.

Şimdi, tabii ki...

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Geldi, geldi.

BAŞKAN – Ekte e-mail’le gelmiş.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Benim mi gözümden kaçmış?

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Evet, evet, gönderdiler.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Ha, o zaman tamam, ben özür diliyorum, geri çekiyorum. Öyle geldiyse bilmiyorum.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – Öğleden sonra gönderdi arkadaşlar, ben aldım.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Bu da var mıydı içinde ekli belge?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sahada çalışıyoruz, e-mail’e bakmaya vakit yok.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Yok, yok, ben baktım e-mail’ime, daveti de öyle gördüm, neyse bir daha bakarız.

BAŞKAN – Biz gözetelim yine mümkün olduğunca.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Varsa da yoksa da teşekkür ederim.

Evet, tabii ki uluslararası ortak iş birliğiyle açılan üniversitelerin açılmasına olumsuz bakma gibi bir durum söz konusu olamaz. Ancak burada Türk tarafına düşen, burada tabii ki üniversite açılıyor ama bize düşen görevler, yükümlülükler, çok net ve açık madde belirtilmesine rağmen Japonya’yla ilgili hiçbir şey yok, mutlaka onların da yükümlülükleri var, hani bunun daha açık olmasını açıkçası beklerdik. Örneğin “Maliye Bakanlığı bütçesinden gerekli ödenek ayrılır.” diyor ama Japonya ne yapacak? Daha önce kabul edilen uluslararası sözleşmede diyor ki: İşte “Gerekli gördüğü miktar” gibi böyle çok yuvarlak, çok hani neresinde, nereye kadar var, belli değil, onun için bu noktanın sanki açıklanmasında yarar var diye düşünüyorum. Bir de üniversitenin kurulması için “Orman ve Su İşleri Bakanlığınca izin verilir.” ibaresi var, burada hani gene Sabiha Gökçen Havalimanı’na yakın, geniş bir ormanlık alanın ne kadarı bu üniversiteye tahsis edilecek, bunun da önemli olduğunu düşünüyorum, açıklanması konusunda.

Şimdi, iki tane kısa saptamayla bitireceğim Sayın Başkan, Sayın Bakan. 15 Temmuz öncesi açılması planlanan Eskişehir Yüksek Teknoloji Üniversitesinin akıbeti ne oldu diye buradan sormak istiyorum. Böyle bir plan tamamen rafa mı kalktı? Hani bunu bize ilimizde sordukları için ve Sayın Nabi Avcı’nın esasında bir sözü olduğu için 2011 seçimlerinden sonra, bu konunun açıklığa kavuşması açısından hem Sayın Başkana hem de Sayın Bakanımıza sormak istiyorum.

Son olarak da Nuriye Gülmen ve Semih Özakça’nın durumları bir sembol aslında, insanların yaşam hakkından vazgeçmeleri aslında çaresizliğin son noktası. İçişleri Bakanı bu biri öğretmen, diğeri öğretim üyesi olan iki kişi için “Bunlar zaten teröristi.” dedi ama bir gün sonra adli sicil kayıtlarında böyle bir şey çıkmadığı görüldü. Hani kişileri terörist olarak yaftalamak çok kolay ama adli sicil kaydını çıkarmak da çok kolay, dolayısıyla Sayın İçişleri Bakanının sözü havada kalmış oldu. Yaşam hakkından vazgeçmek, sessiz çığıktır aslında yani sesimi duyuramıyorum, ne yaptım olmadı, o zaman ben yaşam hakkımdan vazgeçiyorum. Aslında bunu bir sembol olarak kabul etmemiz lazım. Ve şu tavrın doğru olmadığını düşünüyorum Sayın Bakanım: Lütfen burada iktidar milletvekilleri, muhalefet milletvekilleri bir aradayken hani vurdumduymaz, “Canınız ne isterse yapın.” veya işte “Zaten onlar yemek de yiyorlar gece gizli gizli.” hallerinden... Şimdi, öldüklerinde ne diyeceğiz; Allah korusun, ölürlerse ne diyeceğiz? “Ya, yanılmıyız, meğer yemiyorlarmış, biz yiyor zannetmiştik.” Yani yaşam hakkı bu kadar basit mi? İnsanlar suçlu olabilir -ki burada bir suç yok- yargılanabilir, suçun cezası verilebilir ama bir çığığa, devam eden -bakın doksan günü aştı, cezaevindeki açlık süresiyle birlikte- bir çığığa bu kadar kulaklarımızı tıkamak bu ülkenin vatandaşları olarak, bu ülkenin milletvekilleri olarak her birimiz adına doğru mu diye sormak istiyorum. Ve bu konuda Sayın Bakanım, dün terör

saldırısında hayatını kaybeden öğretmenimizin cenaze töreninde sizi televizyondan izledim, gerçekten oradaki samimiyetiniz, gözlerinizdeki yaşlar hepimizin ortak duygusuydu; burada da bir ortak duygu oluşuralım, bu konuda sizin desteğinizi bekliyorum, bir kez daha başsağlığı dilemek istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Evet, Gaye Hanım, teşekkür ederim.

Şimdi, Zühal Hanım, size söz veriyorum, sonra Sayın Bakanımız cevaplayacak konuşmaları.

Buyurun.

ZÜHAL TOPCU (Ankara) - Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, Sayın Bakan, değerli arkadaşlar; ben hemen daha hassas davranacağım, uzatmayacağım lafi. Önce bu getirilen Türk-Japon Üniversitesiyle ilgili, ben bunun mantığını, gerekçesini çok iyi anlamadım. Yani standartlaşmaya gidilirken, özellikle bütün üniversitelerin ortak dili konuşması, kuruluştaki farklı olumsuzlukların ortaya çıkmaması için, hani bu kadar bütün dünyanın hassasiyet gösterdiği bir durumda neden böyle bir girişimde bulunduk, onu anlamadım ben.

İkincisi, statüsü konusunda, ne olacak statüsü?

Üçüncüsü de ileride ortaya çıkabilecek problemlere yönelik olarak ne gibi tedbirler alınabilir şimdiden? Yarın hani tamam, hata yaptık, özür diliyoruz demenin ötesine geçmek için acaba neler yapılabilir? Bunları sormak istiyorum.

Bir de geçen gün Sanayi Bakanlığının şeyiyle yaptığımız bir toplantı var torba yasayla. Orada Millî Eğitimi ilgilendiren çok önemli maddeler vardı, acaba neden bu maddelere sahip çıkıp da... Millî Eğitim Komisyonu ve sizin Başkanlığımızda, keşke o maddelerin olduğu böyle bir toplantının burada beraberce yapılmasıydı. Gerçekten çok hızlı geçti, anlamsız, manasız, zeytinlerin içinde kayboldu. Zeytin konusu çok önemli, o ayrı bir konu ama YÖK'te alınması gereken birtakım kararlar da orada geçti gitti. Yani bunlara bu şekilde neden izin veriliyor? Buna da müdahale edilmesi gerektiğini düşünüyorum, onu söyleyeyim.

Teşekkür ediyorum.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) - Sayın Başkanım, sadece yarım dakika izin verirseniz, sadece soru soracağım.

BAŞKAN – Peki, buyurun Sayın Balbay.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Teşekkür ediyorum.

Bütün sorulara katılıyorum, ortak kaygılarımız. Ben Türk-Japon Üniversitesi kurulduğunu öğrenince -Türkiye'deki Japon kurumları var, Türk-Japon Vakfı var- hem hayırlı olsun diyeyim hem de onların bilgilerini alayım dedim; haberleri yokmuş, başkalarından duymuşlar. Bütün soruların devamında soruyorum, yani iki ülkenin iş birliğiyle, Oran'da da çok büyük bir kurum olduğu hâlde... Hakikaten gelen bütün bu soruların devamında "Ayrıca bir şey mi yapıldı?" sorusu da akla geliyor. Böyle bir kurumun niçin haberi yok, soruyu iletmek istiyorum.

Sağ olun.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederiz.

Sayın Bakanım, buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Teşekkür ediyorum.

Muhterem Başkanım, hem Ceyhun Bey'in hem Gaye Hocamın hem de Zühal Hocamın, üçünün de açıklamalarına katkı olsun diye... Birincisi, üniversiteler konusunda gerçekten Hükümetimiz tarafında Van'da, Tarsus'da, Trabzon'da, Sakarya'da, Sivas'ta, Eskişehir'de... Ve daha birçok talep de hâlâ geliyor. Dolayısıyla, Sayın Başkanımın da olduğu yerde, Başbakanımızın talimatı... Hatta, ilçeler bazında da geliyor, daha önce kurduklarımız da var; Bandırma'da var, Alanya'da var, İskenderun'da var. Dolayısıyla, talepler geliyor, her geleni çıkarmaktan ziyade bunları bekletelim, bütün talepler bir ortaya çıksın, YÖK'ün de görüşünü alalım, ülkemizin de ihtiyaçları neyse o doğrultuda bir üniversite kuralım. Bakın, işte o üretim paketinin içerisinde bir madde vardı -aslında YÖK başlattı da- ihtisaslaşma. Yani her üniversite bir değerinin -işte üniversiteden gelen hocalarım var- benzeri olmasın. Bazı özel vakıf üniversiteleri öğrenci dahi bulamıyor, verdiğimiz kontenjanı dolduramayıp da tekrar kapatıp ileride... Yani belli bir süre sonra nereye gidebilir, ayrı bir husus. Yani dikkate alarak bir çalışma... Çekmedik, üzerinde sadece tekrar, yeniden çalışmalar yapılıyor, olgunlaştığında inşallah getireceğiz ama hem Van'ın var -ki Başkanımızı temsil eder- Sakarya'nın var -ki Mustafa İsen Bey'i en azından- Eskişehir var -Hocam, sizin milletvekili seçtiğiniz yer- Sivas var. Dolayısıyla, bekletiyoruz, inşallah, olgunlaştığında Komisyonunuzun huzuruna getireceğiz.

Bir diğeri, sözleşmeli eşlerle ilgili: Kesinlikle çok doğru, haklı talepler. Bizim bu "sözleşmeli öğretmen"i getirirken amacımız öğretmenlerin bir şekilde doğudan batıya sirkülasyonunu durdurmakta. Oradakilerin de bir hizmete ihtiyacı vardı ama her ikisi de sözleşmeliyse -Anayasa'da da "Devlet, ailenin bütünlüğünü sağlar." diyor- batı olmamak üzere yani mümkün olduğu kadar değerinden daha mahrum olana gitmek kaydıyla izin vereceğiz, bu dönemde atamalarını gerçekleştireceğiz. Zaten, bir yıl geçti, biliyorsunuz...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ağustosta mı?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Evet. Yapıyoruz.

Bir başka husus, engellilerle ilgili. Gerçekten, işte bir yıl oldu, 2 binin üzerinde engelli ataması yaptık; bir 500 yaptık, bir de 1.500 yaptık. Şimdi 150 tane var. Eğer ihtiyacımız varsa inanın ki ihtiyacımızı öncelikle bunlardan karşılız ama ihtiyacımızın olmadığı bölümde sadece engelli olmasından dolayı alırsak o zaman eğitim amacıyla değil, bir sosyal yardım politikasına döner ki bunun hiç kimseye faydası olmaz. İhtiyacımız olursa önceliğimizi bu engellilerden karşılayacağız.

Yine, rehber öğretmenlerle ilgili yönetmelik: Biz millet için varız. Biz kendi personelimizi rahatsız eder miyiz? Kendi evlatlarımızın aleyhine olacak bir şey olur mu? Yarın onların huzuruna çıkacağız, "Ya, ne yüzle geldin?" diyecek rahatsız edersek, iyi yaparsak da "Allah razı olsun." Nasıl ki şimdi engelli öğretmenler konusuna girdik. Dolayısıyla, arkadaşlarıma söyledim, engelli hocalarım da beni ziyaret etti. Dolayısıyla da "Sivil toplum kuruluşlarına gönderin yönetmeliği, onlardan görüş alalım." Görüş almamız illa ki uyacağımız anlamına gelmez çünkü artısı var, eksisi var, onlar bu açıdan bakar ama biz bu açıdan bakıyoruz. Mesela, çok net söyleyeyim: Sivas'ta ilçede deniyor ki: "Buralarda bir fakülte kurulsun." "Niye kurulsun?" "100-200 tane öğrenci gelecek." "İyi ama Sivas'ın bir ilçesinde bir fakülte kurulması peki, eğitimin kalitesini düşürmez mi?" "Bu açıdan bakmadım." Yani bulunan kimse baktığı açıdan kendi bulunduğu ilçesine bir katkı olsun diyor bir bölümün açılmasına. İyi ama burada sadece katkının dışında bir de eğitimin de kalitesinin artırılması lazım. Adana'ya gittim. Adana'daki üniversite -diğer üniversite, Çukurovanın dışındaki- diyor ki: "Adana olmasına rağmen, nitelikli öğretim üyesi bulmakta zorluk çekiyoruz." "Hocam, ne diyorsunuz? Yani Adana dahi zorluk çekiyorsa artık ilçeler olabilir mi veya daha geri kalmış -Sivas gibi diyeyim- illerde ne olacak yani?" Dolayısıyla da kaliteyi düşürmeden yani bir bakış açısı var ama diğer bakış açısını da bir arada alarak... Şeffafız, açığız ama "Doğru olan her şeyi yaparız, her şeyi biz biliriz." demiyoruz kesinlikle. Sanki, Gaye Hocam söylemişti

“Yaptım, oldu.” İnanın böyle değerlidir. Her bir insan bizim için değerlidir. Tek bir kimseyi dahi geride bırakmamak eğitimin temel felsefesidir. Dolayısıyla da hiçbir kardeşimizi incitmek, bir zarar vermek, yanlış bir şey yapmak için... Ortak akılla, istişareyle, kim ne biliyorsa söylesin, onların hepsini hayata geçirmeye hazırız.

Yine, eğitim dili: Biliyorsunuz, bu eğitim dilinin İngilizce olmasıyla ilgili ve Japonya’yla ilgili destekler konusunda, 6742 sayılı Kanun’la biz bunu 19 Ağustosta kabul ettik, kanunla kabul ettik. Orada Japonya’nın desteği olarak 2’nci maddenin (b) fıkrasında şöyle yazıyor: “Japon Hükümeti, Japonya’nın ilgili mevzuat ve bütçe ödeneklerine tabi olarak, aşağıdaki hususları gerçekleştirme konusunda her türlü çabayı sarf eder:

i. Bu üniversite ile ilişkili laboratuvar malzemelerinin temin edilmesi veya temin edilmesinin sağlanması;

ii. Okul binası inşaatı için yardım sağlanması;

iii. Japon üniversitelerinden oluşan, teknik bilgi, entelektüel destek ve müfredata ilişkin tavsiye verecek bir konsorsiyum oluşturulması ve bu üniversitenin işe alım usullerine tabi olarak Japon akademik personel aday gösterilmesi...” Orada öğretim üyeleri gönderilecek ya... Güzel bir söz var, çok beğenirim, hep tekrar ederim: “Bir şirketin, bir kurumun en değerli varlığı insan kaynağıdır, o da bilançoda gözükmez.” Dolayısıyla, Japonya’nın sadece bu bilim adamlarını göndermesi dahi bu üniversiteye yeterli katkıyı verir. Kaldı ki mali yönden de katkı verecek fakat dediler ki: “Eğer bunu yazarsak bizim de Parlamentoda –çünkü onların da mevzuatı biraz daha, bizden daha sıkı- en az beş yıllık bir süre gerektirir. Dolayısıyla, beş yıllık bir gecikmeye yol açacağımıza bir an önce biz çıkartalım.” Zaten en son maddesinde de “On yıl içerisinde yapılacaktır katkıları.” diye de bir bölüm var. Yine, bu üniversitenin bünyesindeki Japon Kültür ve Dil Merkezini destekleyecek. Aynı zamanda, yine, bu üniversitemizin öğrencilerinin Japonya’da öğrenim görme fırsatını da sağlayacaklardır.

İsminin olması bile bir destektir; bir devlettir, işte Alman Üniversitesinde olduğu gibi. Süreçte, iki ülkenin dostluğu belirleyecektir, iki ülkenin ilişkileri belirleyecektir, bu üniversitenin kalitesinin ve niteliğinin seviyesi belirleyecektir, eğer gerçekten mükemmel olursa bu katkının artacağını düşünüyorum iyi çalışırsa, gerçekten söylendiği gibi mükemmeliyet merkezli olursa.

Ama, bilin ki bunun yönetimi Türk tarafında. 6 tanesi Cumhurbaşkanı, 4 tanesi Japonlar tarafından belirleniyor. Diyor ki hemen aynı cümlemin altında: “Rektörü de bu konseyin daimî üyesidir.” 11 üye orada; 6 üye Cumhurbaşkanı yani Türkiye tarafından, 4 üye Japonya tarafından, rektörü Türkiye tarafından belirlenir ve dolayısıyla da 11 üyenin 7’si Türkiye tarafından belirleniyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ben zaten onun rektör olduğunu tahmin ettim.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANİ İSMET YILMAZ (Sivas) – Öyle. Hemen altında da yazar yani “daimî üyesidir” diye, hiç ayrılmadan cümlesi de “Rektörü konseyin asil üyesi olarak konseyin oturumlarına katılır.” diyerek var.

Yine, nasıl çalışacak bu üniversite? Orada da yine kabul ettiğimiz kanunda, Türkiye Cumhuriyeti’nin bilim ve teknoloji politikaları doğrultusunda bu üniversite kendi misyonunu, vizyonunu belirleyecek.

Yine, bu hak arama konusunda gerek bir öğretmen gerek bir öğretim üyesi, bir hukukçu olarak da hak araması gerçekten bizi rahatsız etmez; aksine, memnun oluruz. Ben uzun süreden beri kamunun içindeyim, devlet görevini yürütüyoruz bize milletimizin veya devletimizin öngördüğü... Herkese hak aramasını söyledim. Ola ki biz de yanlış yaparız, mahkeme ne karar verirse başımız gözümüz üstüne. Bunu şahsıma veya kuruma yönelik bir husumet olarak da görmem ama bu mücadelenin hukuk içinde olması lazım, hak içinde olması lazım. Bir insanın kendisine zarar verme hakkının olmadığını

bilerek söylüyorum, hukuk buna da müsaade etmez. Dolayısıyla da hak arayan kardeşlerimizin hukuk mücadelesi içerisinde hakkını... Yanlış yapılmış olabilir mi? Olur. Mevlâna'nın güzel bir sözü var ya: "Yüzde ısrar etme, doksan da olur. İnsan dediğinde noksan da olur." Biz mükemmel değiliz, hata da yapmış olabiliriz. İyi ama bu hataları düzelterek yerler, şimdi bir sistem oluşturduk, Başbakanlık Olağanüstü Hal İşlemlerini İnceleme Komisyonu. Gerçekten, oraya başvursunlar, ben düzeleceğine inanıyorum, ondan sonra da yargı yolu da açık. Yargı yolunda da mutlaka çıkacak. Ama "Orası kapalı, burası kapalı, o hâlde ben de hukuk dışı yollara giderim." Çünkü hukuk kişinin kendisine zarar vermesini de kabul etmez, o da doğru değildir diye düşünürüm.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Daha kurulmadı biliyorsunuz komisyon.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Yok, kuruldu.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Özür dilerim.

Şey başlamadı, şey almıyor.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Yok, çok kısa zamanda açıklayacaklar. Üyeleri belirlendi, çalışma yeri belirlendi. Bir ziyaret ettiler beni de öyle. Dolayısıyla "Ne kadar önce yaparsanız bizim için iyi olur."

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Bakan, işsiz kalan akademisyenlerin, onların işsizlik maaşları da bitti yani on ay doldu.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – "Özel statülü devlet üniversitesi" Japon ve Türk üniversite sistemlerinin birlikte çalışmasını mümkün kılacak bir özgürlük ortamını sağlamak için kabul edildi, onu söyleyeyim.

Yine, Uludağ Üniversitesiyle ilgili Kükürtlü Tesisleri: Tesis birer yıllık protokollerle işletiliyordu. 2015 yılı Ağustosunda müstecire sözleşmenin uzatılmayacağı söylendi ama boşaltılmadı, olay yargıya intikal etti, mahkeme üniversiteyi haklı buldu, tesis kapatılmıyor, işletme üniversite tarafından yapılacak.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Gerekçesi ne? Onu söylemediler mi?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – İletelim.

Kapatılan vakıf üniversitelerinin öğretim üyelerinin istihdamı konusunda bir engel yok. Siz de söylediniz aslında yani "Cesur olan rektörler yapabiliyor." diyerek zaten bir yasal engel olmadığı... Bizde herkes vicdanına göre -hâkimler için verilen kararda da- hâkim, Anayasa'ya, kanuna ve vicdanına uygun olarak karar verir. O hâlde, Anayasa var, kanun var, bir de vicdanınız var, bunlara uygun şekilde karar verin. Bu kimse sizin kardeşiniz de olabilir, bu kimse sizin evladınız da olabilir, bunlar her aileden birisini devşirmiş olabilirler, yanlış yola sevk etmiş olabilirler veya kamuda yanlış... Bu, vicdanınıza koyarak, delillere de bakarak karar verin. Rektörlere şu bilgi verildi: Gerekli istihbarat, araştırma yapılmak suretiyle istihdam edilebilir, istihdam edilen örnekleri de vardır.

Zühal Hocamın dediğini de aynen katılırım. Zühal Hocam, gerçekten eğitimle ilgili konuların, özellikle ihtisas komisyonu olan burada görüşülmesi -asli fonksiyonu bu- çok daha uygun olurdu, doğru olurdu ancak o kanunun bir an önce çıkması... Çünkü bizim yeni kanun çalışmalarımız var, hepsini bir araya toplayacağız, o muhtemelen süre alır, gecikme olur, o hâlde en kısa zamanda çıkacak kanunun bu olacağı... "Hangisi olabilir?" diye, bu olacağı... Bakanlar Kurulunda sunumda ekleyebilirsiniz. İşte, "Komisyonumuza bilgi verin." Tali komisyon olarak bilgi sunulduğunu düşünüyorum ama tabii, bir

de komisyonların teamülü, geleneği veya bir uygulaması var. Asıl komisyon esasını götürüyor, “Tali komisyon görüşme de olur.” deniliyor veya işte, komisyon, “Ya, zaten taliyse bize burada ne ihtiyaç var.” filan...

Ben yüzde yüz uygun olmadığını düşünüyorum ancak gayesi süreci hızlandırmaktı. YÖK’ün ihtiyacı, bu dönemde, önümüzdeki dönemde... Gerçekten, sayı olarak... Hocam “Fransa’da bin üniversite var, bizde 184, 185 oldu, biz de üniversitelerin artmasını isteriz...” Biz de 184 üniversite, 7 milyonun üzerinde öğrencisi, 150 binin üzerinde öğretim üyesiyle gerçekten iyi bir büyüme sağladık ama şimdi kaliteyi artırmak lazım. Bu kaliteyi artırmak ne? İhtisaslaşma. Bu, işte, üretim paketinin içerisinde ihtisaslaşma yükseköğretimin içine giriyor.

Bir başkası, Kalite Kurulu. Aslında, Kalite Kurulu yönetmelikle yapılmıştı ancak Avrupa Birliği diyor ki: “Bir kuruma bağlı olan Kalite Kurulunu biz eşit kabul edemeyiz. Doğru bir kuruluş...” O hâlde ne olmalı? Mali ve idari yönden özerkliğe sahip olması lazım. İşte, bu özerk kuruluş da yine bu yasada var, Kalite Kurulu oluşturulması.

Bir başka husus daha var: Gerçekten su ürünleri... Yani örnek vereyim, her yerde açılmış, öğrenciler iş bulabiliyor mu? En son Akdeniz Üniversitesinin mezuniyet törenine katıldım; 9 kişi... Geçen yıl kimse de talep etmemiş, tercih etmemiş, dolayısıyla yerleştirilemiyor. Bir de yaşayan olgu. Bunun gibi gereksiz bölümleri...

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Tercih edilmiyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Kapatın.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Öyle olacak. Zoraki olarak kendi kendini kapatmış olacak yani. Kurumlar eğer ki siz önce davranmazsanız kendi kendini kapatır.

İşte, bu gereksiz, ülkenin neye ihtiyacı varsa, hangi bölüme, hangi üniversiteye, hangi fakülteye ihtiyacı varsa... Bir de Danışma Kurulu oluştu. O Danışma Kurulunun içerisinde sivil toplum da var yani TOBB da var, esnaf ve odalar da var, Millî Eğitim Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, Çalışma Bakanlığı da var. YÖK’e söyleyeceğiz: “Hangi bölümlerde bizim ihtiyacımız var, siz ona göre bir çalışma yapın, ona göre kontenjan ve fakültelerin açılışını yapın.” diyerek...

Ormanlık alan ne kadar olacak? 1.600 dönüm kadar olacak. Normalde bu Millî Savunma Bakanlığına tahsis edilmiş de Millî Eğitim Bakanlığına bu eğitim amaçlı... Muhakkak ki “Eğitim her şeyin başıdır.” diyoruz, eğitime önem verirsiniz her şeye önem vermişsiniz demektir, eğitimi ihmal ederseniz de inanın ki her şeyi ihmal etmişsiniz demektir.

Tekrar saygıyla selamlıyorum.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Bakanım, bir şey söyleyebilir miyim?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Önce öğrenci affıyla ilgili hiçbir şey söylemediniz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Onu not ettik. Orada da bunu söylerim, not ettiğimi söylerim.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Olumlu, olumsuz... “Olmayacak.” deyin de bari bitsin onların umutları...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – “Olmayacak.” dedik Ceyhun Bey, tekrar, yine “Olmayacak.” diyorum.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Kapıyı da kapatmayın Ceyhun Bey, niye kapatıyorsunuz? Belki olacak.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – En azından asistanlar için belki.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Belki evettir yani.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Ceyhun Bey, “Not ettik.” diyelim. “Not ettik.” değerini duymaktan daha iyidir sizin için, oldu mu?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır, bizim için değil, insanlar...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Çünkü hukuk da yaşayan bir olgu. Ben bugün söyledim ama yarın bir başka ihtiyaç çıkacak, ayrı bir şey olduğunda, YÖK ayrı bir değerlendirecek, siyaset ayrı bir değerlendirecek ve yine sizin Komisyonunuzun önüne getirecek. “Not ettik.” sözü yeterlidir.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır, burada Sayın Bakan kalkmadan, şimdi karşılıklı bir şey oldu da sadece şunu söyleyeceğim Sayın Bakan.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Estağfurullah.

Buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ben sizi dinlediğim zaman, gerçekten içim ferahlıyor. Çok güzel, böyle her şey inanılmaz, gelen notlar filan gayet...

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) – O zaman tenkit etmeyeceksin.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Yo, daha iyi olması için söylesin, hiç rahatsız olmam.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yani bürokratlarınız size bir yanıt ulaştırıyor, çok güzel, hemen her şey yolunda gibi.

Bakın, elimde resmî belgesi var. Sizin, biraz önce... Uludağ Üniversitesi, resmî belge, buyurun çıktısını göndereyim.

Diyor ki: “Orada alkol satışını durdur, yoksa akdine son vereceğim.” Durdurursan hiçbir sorun yok. Yani size hep böyle farklı şeyler aktarılıyor. Mesela mahkeme kararları...

BAŞKAN – Peki...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Nitekim, geçen dönemde Sayın Müsteşarla da öyle bir tartışmamız oldu. Yani “Bütün kararlar uygulanıyor.” diyorsunuz, uygulanmıyor efendim. Yani şöyle: Ya siz başka bir bakanlıktasınız ya da biz başka bir ülkedeyiz. Yani bu yaşananlar ne?

Örneğin diyorsunuz ki: “Hiçbir engel yok.” Ben akademiye geçtim, İzmir Millî Eğitim Müdür Yardımcısı -ben isim söylüyorum size, net söylüyorum- o öğretmene, sizin konuştuğunuz öğretmene özel lisede çalışma izni vermedi. Bakın, özel lisede...

BAŞKAN – Peki, Ceyhun Bey, tamam...

Sayın Bakanımız birkaç cümleyle cevap versin.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hayır, bir dakika, bir şey soracağım Sayın Bakan.

Bunlar hangi bakanlıkta çalışıyor ya da niye sizin bu iyi niyetiniz veya sözleriniz kullanılmıyor?

Mesela Bursa Millî Eğitim Müdürü. Görevden aldınız mı almadınız mı? Aldıysanız şu an duran arkadaş kim? Almadıysanız alan kim? Bu kadar net.

BAŞKAN – Peki.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Çünkü gazetelerde, bakın...

BAŞKAN – Daha arada giriş yapılmasın, Sayın Bakanımız izin istedi zaten, Bakanlar Kuruluna gidecek.

Buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Estağfurullah.

Bir de efendim, Sayın Balbay, Türk-Japon Vakfı ile kamuoyunun haberi olmadığı şeklinde herhâlde, değil mi?

BAŞKAN – Bir vakıf var Ankara’da, Türk-Japon Vakfı.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Evet, birçokları orada nikâhını kıydırır değil mi?

BAŞKAN – Evet, orası.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Cafer Tayyar Sadıklar da uzun süredir başkanlığını yapan bir kimse.

Böyle bir sözleşme imzalandı, altında Japonya Büyükelçisinin imzası var. Japonya Büyükelçisinin haberi var, biz imzaladık, Müsteşarım imzaladı, Çankaya Köşkü’nde, ben de oradaydım, hatta bir konuşma... Güzel bir örnek.

Biliyorsunuz, Japonya’nın bayrağı güneş, bizim bayrağımız ay yıldız, işte, gökte olan ayın, yıldızın, güneşin yan yana geldiği ve renkler de -onların ki kırmızı beyaz, bizimki de kırmızı beyaz-birbiriyle uyumlu.

1890’da Ertuğrul faciasından bu zamana gelen bir dostluğun somut olarak da hayata geçirilmesine yönelik bir irade. Hem de hangi alanda yapıyoruz? Bilim ve teknoloji, hiç kimsenin itiraz edemeyeceği bir konuda yapacağız.

İki, kaldı ki bu geçen yıl 19 Ağustosta Mecliste de kabul edildi, Komisyonumuzdan geçti. Var ama...

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Haberdar olmamışlar...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Ne diyelim efendim?

Bir derneğe, sivil toplum kuruluşu sonuçta...

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Vakıf.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – O da sivil toplum kuruluşu. Öyle, dernekler de vakıflar da STK kapsamında değerlendiriliyor. Dolayısıyla, gidip de “Bak, böyle kuruyoruz, isminde Japon var, senin de haberin olsun.” denilmemiştir. Desek iyi mi olurdu? Uğrayınca söyleriz Sayın Balbay.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederiz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Ceyhun Bey, bireysel olarak taleplerde gerçekten hiç kimsenin incinmesini, zarar görmesini istemeyiz ama Orhan Bey, Yusuf Bey, Bakanlıkta gerçekten yönetim kademesinde, diğer arkadaşlar bunların talimatlarına uyarlar.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Bakan, zaten biz de bireysel derdimizi anlatmadık; vekiliz, asiller iletiyorlar, biz de iletiyoruz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANI İSMET YILMAZ (Sivas) – Yok, anladım ama tek bir kimseyi dahi incitmek istemeyiz.

Dolayısıyla, sizden istirhamım, Orhan Bey'e, Yusuf Bey'e veya bana iletin, çözülebilecek her şeyi mutlaka iletiriz.

Tekrar teşekkür ediyorum.

Başarılar diliyorum efendim.

Hayırlı uğurlu olsun.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Size de iyi günler diliyoruz. Sağ olun.

Evet, şimdi, Bülent Bey, sizin sözünüz vardı ama Mustafa Bey'in ki yanıyor, önce ona vereyim isterseniz.

Sayın İsen, buyurun.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Sayın Başkanım, teşekkür ederim.

Sayın Bakan Yardımcım, değerli arkadaşlar; şimdi, Türkiye, bu uluslararası üniversiteler kurulması meselesinde yeteri kadar tecrübesi olan ülkelere bir tanesi.

Biz, bir anlamda Türkiye'nin moderatörlüğünde Ahmet Yesevi Üniversitesini kurduk yıllardan beri, Manas Üniversitesini kurduk yıllardan beri işletiyoruz. Şimdi hangi aşamada olduğunu bilmiyorum, Yusuf Bey siz ilgilendiniz, bu Türkmenlerle yeni bir üniversite kurulması sürdürülüyor. Bunlar bizim kurduğumuz üniversiteler. Buralardaki hususlar, bütün bu tecrübelerden süzülerek ve aksaklıklar görülerek tanzim edilen bir şey.

Bir tane örnek vermek istiyorum. Biz Ahmet Yesevi Üniversitesini kurduk. Ben aşağı yukarı on bir, on iki yıl da mütevelli heyet üyeliğini yaptım o üniversitenin. Bir süre sonra Türkiye'den malzeme gönderiyorsunuz, gönderdiğiniz malzeme orada gümrük işlemine tabi. Siz Türkiye'den temin ediyorsunuz, ulaşım masraflarını karşılıyorsunuz, eğitim amacıyla Kazakistan sınırına geldiğiniz zaman Kazakistan Hükûmeti diyor ki: “Bunlar için gümrük ödeyeceksiniz.” Yıllarca uğraştık bunun hiç olmazsa gümrük vergisinden muaf olması için.

Şimdi, burada, bu muafiyetle ilgili konulan hükümler büyük ölçüde bu tecrübelerden hareketle konulmuş hükümlerdir. Onun için, ben burada bir suiistimalin söz konusu olacağı kanaatinde değilim.

İki, Türkiye'de, şu anda, Türkiye'den daha gelişmiş olduğunu düşündüğümüz ülkelerin kurduğu iki tane üniversite var. Bunlardan bir tanesi Galatasaray Üniversitesi biliyorsunuz. Fransız geleneğini sürdüren bir üniversite ve Fransa'nın orada bir kuruluşluk maddi katkısı yok, sadece kısmi anlamda öğretim üyesi katkısında bulunuyor ve bilgi birimini, tecrübesini aktarıyor bu tarafa. Sayın Bakan da söyledi, ben, onun maddi bir katkıdan daha önemli olduğunu düşünüyorum.

Bakın, Galatasaray Üniversitesi, Türkiye'de, şu anda, üniversite tercihlerinde, hukuk fakültesi falan ancak...

GAYE USLUER (Eskişehir) – Vakıf değil ama orası, değil mi Sayın İsen?

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Arkasında çok güçlü bir vakfı var oranın da.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Ama statüsü devlet herhâlde.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Bu da devlet olacak, onun oradan bir farkı yok.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bu YÖK'e tabi değil.

BAŞKAN – Bu da devlet üniversitesi.

Arkadaşlar, anlaşmada “devlet üniversitesi” ifadesi yer alıyor.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Rektörünü devlet tayin ediyorsa bu nasıl devlet üniversitesi değil?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Efendim, cümleyi okuyorum: “Yürürlükteki Yükseköğretim Kanunu’ndan muaf olacaktır.”

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Yükseköğretim Kanunu’nun birtakım hususlarından muaf olacaktır. Rektörünü YÖK tayin edecek. Mütevelli heyet üyelerini...

ZÜHAL TOPCU (Ankara) - Yok değil.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Rektörünü tayin etmiyor mu?

BAŞKAN – Cumhurbaşkanı.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Neyse.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ayrıca muafiyete itirazımız yok bizim, denetimde sorun var.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Burada şunu söylemek istiyorum: Denetimle ilgili de bakın, Ahmet Yesevi Üniversitesinin bu manada mevzuatta belirlenmiş bir denetim mekanizması yoktur. İki ülkenin yönetmeliğinde belirlenmiş 4 kişilik bir denetim kurulu her yıl hem Türk tarafının verdiği hem karşı tarafın verdiği katkıları değerlendirir ve usulüne uygun olup olmadığını denetler.

Türk-Alman Üniversitesi var, yeni kuruldu, uzun mücadelelerle kuruldu yine iki tarafın defalarca görüşmesiyle.

Onun için burada şunu söylemek istiyorum: Türkiye’nin bu konuda yeteri kadar tecrübesi vardır. Bu tecrübelerden hareketle bir yeni üniversite kurulma aşamasına gelindi ve ben bunun Türkiye için, Türkiye ve Japonya ilişkilerine de ivme kazandıracağını düşünüyorum. Japonların özellikle bu JICA aracılığıyla zaten uluslararası arenada bilim ve kültürü yaygınlaştırma noktasında iyi bir tecrübeleri var. Bir suistimal olmayacağını düşünüyorum ve hayırlı olması temennisinde bulunuyorum.

BAŞKAN – Sağ olun.

Burada şöyle bir hatırlatma yapayım yani bu tartışma olduğu için: Anlaşmanın yani Türkiye Cumhuriyeti ile Japonya Hükümeti arasındaki anlaşmanın 1’inci maddesinde “Türk Japon Üniversitesi, bu Anlaşma tarafından tanımlanan ve bu Anlaşma’ya dayalı bir devlet üniversitesidir.” ifadesi kullanıyor yani Türkiye Cumhuriyeti devletinin bir üniversitesi olarak ama YÖK’le irtibatlarında bazı şeyler getiriliyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yok. YÖK var mı şimdi burada?

BAŞKAN - Aslında –benim kendi kanaatim, Ceyhun Bey siz katılmayabilirsiniz- biraz daha özgün, farklı alanlarda biraz daha gelişecek bir üniversite olması için, ben doğrusu o YÖK standardı dışında olmasını tercih ederim. Bu düşüncemi de burada açıkça söylüyorum.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Bakanım, o zaman Ostim’in günahı ne? Demek ki Ostim’in gelişimini durduracak YÖK ya da yavaşlatacak.

BAŞKAN – Onu demek istemiyorum ama bu bir uluslararası üniversite ve daha rahat hareket edebilsin, esnek olsun, gelişmesi için...

YÖK Başkan Vekilimiz burada, Hasan Bey burada.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – YÖK’e söz hakkı doğdu.

BAŞKAN – Sataşmıyoruz kimseye.

Bu, uluslararası bir üniversitenin...

ZÜHAL TOPCU (Ankara) – YÖK’e biz de karşıyız.

BAŞKAN – Peki. YÖK’e karşı taraf olması anlamında söylemiyorum bunu. Yani iki ülkenin kendi özgün çabalarıyla rahat gelişecek bir üniversite yoksa YÖK değerlendirmesi ayrı bir şey.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Başkanım, şunu demeye çalışıyoruz: Bakın, biz burada bu konuyla en ilgili insanlarız; sizler, Müsteşar arkadaşımız, Bakan Yardımcısı arkadaşımız burada, en ilgiliniz. Farkındaysanız şu an burada bunun kime bağlı olduğunu, nasıl olacağını biz bile daha bilmiyoruz. Bu, acı bir şey, onu söylemeye çalışıyoruz; bu bir.

BAŞKAN – Biliyoruz.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – İkincisi...

BAŞKAN – Tamam, söz vereceğim. Tamam, yeter artık, iki defa söz verdim, bakın daha hiç söz vermediğimiz üyelerimiz var Ceyhun Bey.

Mustafa Bey, teşekkür ederiz.

Bakan Bey cevapladı söylediklerinizi, iyi haberler de verdi.

Şimdi Bülent Bey’e söz veriyorum ben.

Buyurun.

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) – Sayın Başkanım, Sayın Bakan Yardımcım, Sayın Müsteşarım, değerli arkadaşlar; keşke Bakanımız gitmeseydi çünkü millî eğitim ülkemizin en temel meselesi, en önemli meselesi; fırsat bulmuşken burada bazı şeyleri tartıştık.

Elbette ki bu üniversitenin kurulmasına asla karşı değiliz ama arkadaşlarımızın da belirttiği gibi, ileride birtakım olaylara sebebiyet vermemesi açısından, birtakım eksikler olmaması açısından daha iyi tartışılması lazım.

Benim aklıma gelen şöyle bir soru var: Bu Japon Üniversitesine zannedirim daha ziyade teknik konuda öğrenci alınacak; teknik konuda, mühendislik konusunda doktora, lisans ve master üzerinde eğitim yapacak. Peki, buraya nasıl bir giriş olacak? Yani hangi öğrenciler girecek, puanla mı girecek, nasıl girecek, paralı mı olacak, parasız mı olacak? Bunlarla ilgili tabii kafamda soru işareti var benim, açık söyleyeyim.

Bir de şunu söylemek istiyorum değerli arkadaşlar: Ben eczacıyım ama... 1975 mezunuyum, İstanbul Üniversitesinden. Ben okulu bitirdiğim zaman kendi yöremde, Giresun’da hiç öğretmen yoktu, öğretim görevlisi yoktu. O zaman meslek yüksekokulu açmışlardı, ben kırk saat derse giriyordum haftada, böyle bir şey vardı. Şimdi, Anadolu’da maalesef eğitim ve öğretim konusunda, bilhassa öğretim elemanı konusunda bayağı büyük bir sıkıntı var.

Bakın, bir şey söyleyeyim size: Türkiye’de sanırım sayıları 75-80’i bulan tıp fakültemiz var. Bu fakültelerimizin çoğunda kadavra görmeden mezun olan öğrencilerimiz var. Şimdi, zaman zaman kendi ilimde görüyorum. Bizde en büyük ders pratikti. İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde en çok kalanlar pratik dersinden, laboratuvarından kalırlardı. Şimdi, son zamanlarda -eczacılık fakültesinde görüyorum- çok basit, köydeki bir çobanın dahi yapabileceği bir majistral preparatı bir başka ehil eczaneye göndermeye çalışıyor. Yani okuduğunuz zaman bunu... Hiç bilgiye gerek yok. Yani eğitim öğretimde öyle bir noksanlık var ki bunları biraz daha ciddiye almak lazım, daha iyi detaylandırmak lazım.

Tabii, üniversite sayımız yeterince fazla değil, elbette çok iyi üniversiteler açılsın ama bunları açarken de... Biraz önce Sayın Bakanım da dedi: “Benim ilçeme de açılsın, benim kazama da açılsın, benim köyüme de açılsın.” Açılsın ama tabii bu işin bir de başka noktası var. Bir de her branş için değil de artık bundan sonra Türkiye’nin ihtiyacı, gereksinimi neyse ona daha çok ağırlık verilsin.

Şimdi, deniz olmayan bir yere su ürünleri üniversitesi açılmasını hiç hoş karşılamıyorum. Bu, akla mantığa uygun bir şey değil. Daha ziyade uluslararası bölümler, bazı bölümler artık bunlar demode oldu. Bunlara iş de yok, yazık da oluyor insanlara. O bakımdan, bunların biraz daha ciddiye alınması lazım. Eğitim kutsal bir olay, Yüce Yaratıcı insanlara ilk defa “Oku.” demiş, okunma üzerine emrini göndermiş, demek ki bunda bir Hikmetihüda var, bunu çok iyi değerlendirmek lazım. Biz de muhalefetiz, muhalefetin de arkadaşlarımızın da bizlerin de talep ve isteklerini, sizden olan taleplerini mutlaka saygıyla karşılamamız gerektiğini düşünüyorum.

Bir de dışarıdan gelen teklifler, işte son zamanlarda, 15 Temmuzdan bu tarafa yaşanan birtakım haksızlıklar var. Benim de elimde şöyle –Sayın Orhan Bey’e biraz sonra takdim edeceğim- bir öğretmenimiz, emniyet raporu ve mahkeme kararı olumlu olmasına rağmen isim benzerliğinden “byLock kullanıcı” diye çıkmış ama aklanmış ama maalesef şu ana kadar atanmamış, mahkeme kararları bende. Bu ve buna benzer birtakım şeyler var ama tabii, cezası olan da cezasını mutlaka çekecek, herkesi savunmak mecburiyetinde değiliz.

Yani eğitim çok kutsal buluyorum, eğitimi çok önemsiyorum, çok değerli buluyorum. Buradaki konuşmalarımızı aceleye getirmemek lazım, üniversite açarken bunları aceleye getirmemek lazım, hele vakıf üniversitelerini kurarken bunları çok aceleye getirmemek lazım. Branşların -artık istedikleri gibi değil de- YÖK’ün vereceği veyahut da devletin takdim edeceği bir branş üzerine konulması lazım. Artık belli branşlarda... Ben okuldayken en değerli şey hukuk fakültesiydi o dönemlerde, 1970’li yıllarda, sonra sayı çok çoğalınca bitti ama şimdi, tekrar geri geldi. Ama öyle branşlar var ki uluslararası ilişkiler, halkla ilişkiler; her yerde var, her yerde halkla ilişkiler var üniversitelerde. Bu ne iş yapar, onu da bilmiyorum. Yani çocuklar bunca zahmetten sonra yani ta ilkokuldan oraya kadar okumuş, etmiş, babası işte şurada burada çalışmış. İnsanlar, yarın okulu bitirdiği zaman mutlaka çocuğundan bir şey bekliyor. İşte bir iş bulacak, iş bulmadan evlendirme olmuyor Anadolu’da, adamdan da saymıyorlar. O bakımdan, bunları biraz daha ciddiye almak gerektiğini düşünüyorum.

Çok teşekkür ederim Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederiz.

Sayın Balbay, buyurun.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Başkanım, teşekkür ediyorum.

Bakan gitti ama hem Orhan Bey hem Yusuf Bey konularına hâkim. Bu konuda bilgi istediğimizde de genel anlamda yardımcı oldukları için alenen de teşekkür ediyoruz; doğruya da doğru demek gerekir.

Şimdi, burada kapatılan 15 üniversiteden 14’ü mevcut iktidar döneminde açılmıştı. Yani bizim buradaki eleştirilerimizi biraz da o yönde değerlendirmenizi diliyoruz. Çünkü böyle mevcut denetimin dışında belli kadroları seçerek, “Uzayan kol bizden olsun.” denilerek geçmişte açılan üniversitelerin bugün ne hâlde olduğunu hepimiz biliyoruz. Ben Ostim’de sevindim yani gerçekten OSB orada çok büyük ve bunu hak eden bir yer. Ama orada da yine daha önce kapatılan 15 üniversiteden 14’ünün bu iktidar döneminde açılmış olduğunu, bunu da dikkatte tutmanızı, ileride “Biz demiştik.” diyeceğimiz bir ortam oluşmamasını diliyorum sayın yönetici arkadaşlar; birincisi bu.

İkincisi: Bu Japonlara verilecekken... Daha doğrusu Türk-Japon Üniversitesinin bu arazisi, bizim elimizdeki olası haritaya göre, biz de “Olsa olsa...” diye biliyoruz çünkü buraya gelmemiş tam bölgenin neresi olduğu ama ormanlık bölgenin ortasıysa bunu Japonlar da çok uygun bulmaz diye düşündüm. Bunu çok net bir şekilde kamuoyuyla paylaşırsa iyi olur diye düşünüyorum.

Gündemin dışında çok kısa iki konu: Bir; Sayın Bakan Yardımcımız Orhan Bey, TEOG'daki bu 17 bin birinciyle ilgili soru işareti -soru işareti demeyelim ama- hakikaten bu büyük başarının sırrını biz de öğrenmek istiyoruz gerçekten. Örneğin -kamuoyuna da yansıdığı için- Batman'da bir sınıfta 6 kişi sadece bir soruyu bilememiş, hepsi de 119 soruda kalmış. Gerçekten toplumumuzda bir soru işareti var.

Bir de bu kapatılan Gediz Üniversitesinin yerine -yıl oldu neredeyse- devamının nasıl geleceği yönünde İzmir'de de ciddi bir beklenti de var. Bu konuyu da biraz netleştirebilerseniz sevineceğiz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Peki, Sayın Balbay, teşekkürler.

Kamil Aydın Bey siz söz istiyorsunuz.

Buyurun.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Çok teşekkür ederim Değerli Başkanım.

Şimdi, tabii, üç aşağı beş yukarı yani üniversitenin ne anlama geldiğini hepimiz biliyoruz. Bu, kâğıt üzerinde gerçekten iyi bir adım. Mustafa Hoca da söyledi, bugüne kadar Ahmet Yesevi iyi bir adımdı, iyi başladı ama Ahmet Yesevi'yle başlayan o iyi niyetle atılan adım daha sonra istismara yöneldi, maalesef öyle bir hâle geldi ki -mevzuattan mı ya da uygulamadaki aksaklıklardan mı- 15 Temmuz'a kadar gelen bir süreçte maalesef bazı vakıf üniversitelerinin katkısı da oldu bu işe. Daha sonra da 55 bin öğrenciyi içeren bir sorunsallık yumağıyla baş başa kaldık. YÖK, buna bire bir Hasan Hoca da şahittir, üzerinde çalıştığımız şeylerde de vardı bunlar yani bir kutuplaşma, bir klikleşme, işte bir FETÖ yapısına doğru giden vakıf üniversiteleri maalesef bu mevzuatlardan açık kapılar bularak ya da uygulamadan sorumlu insanların belki istismarıyla hem Balkanlardaki güya bizi temsil eden üniversiteler hem Kafkaslardaki üniversiteler amacından oldukça uzaklaştı ve sonunda bir sorunsallık yumağıyla baş başa kaldık. Bu, cephenin bir tarafı. Öte yandan, şimdi teknik bağlamı bir üniversite açıyoruz. Türkiye'de teknik üniversiteler var. Kuruluş amacı itibarıyla tamamen teknik konuları ele alacak, aynen bugün Türk-Japon üniversitesi için düşündüğümüz... Devlet üniversiteleri de böyle, bu amaçla, bu insiyakla kurulmuştu; Orta Doğu buna çok tipik bir örnektir.

Şimdi, rekabet nasıl olacak? Yani Türkiye gerçekten genç nüfusa sahip. Üniversiteleşme oranımız yine de her şeye rağmen düşük. Burada bir haksız rekabet doğurur mu diye endişe ediyorum, bir. Özellikle akademisyenler arasında çünkü zaman zaman böyle ikilemler yaşadık yani aynı branştan. Şimdi, bu üniversitenin yüzde 65'i sanıyorum lisansüstü ağırlıklı bir öğrenci profili düşünüyor, yüzde 35'i de lisans ve tamamen teknik ağırlıklı olacak yani mühendislikler olacak, biraz da temel bilimler ağırlıklı olacak. Burada benim korktuğum, Türkiye'de mihenk taşı olmuş, gerçekten gelenekselleşmiş teknik üniversitelere, acaba onların kazandığı o belirli bir imaja, ivmeye, akademik katkıya bir halel getirir mi diye bir endişem var; bir. Bir de öte yandan, yine vakıf üniversitemiz var. Acaba diğer vakıf üniversitelerinin kuruluş, işleyiş tarzıyla ilgili yine bir lehte ya da aleyhte birtakım sıkıntılara neden olur mu? İkinci endişem de bu. Bu anlamda tabii biraz daha detaylandırılırsa bakın, Sayın Bakan bir şey söyledi, dedi ki: "Japonya'yla ilgili niye yazmadık? Çünkü Japonya'ya bu işi onu da paydaş olarak doğrudan katmayı düşünseydik orada, malumunuz, kendilerinin bize aktardıkları, bir kanun beş yıl falan sürüyor, aman uzatırız. Kısa süre." Yani beş yıl belki bize uzak bir süre, çok fazla gibi geliyor ama bana da üç gün çok kısa bir süre yani kısa günlerde de üç beş gün içerisinde sığdırdığımız zaman hakikaten ileride uygulama çok farklı, teoriden çok farklı; bu her şey için geçerli. Teoride en idealini yazarsınız ama sahaya indiğiniz zaman uygulamada aksaklıkları gördükçe "Vay be, vay be, vay be!" deriz. Mesela, Ceyhan Bey bir şeye değindi. Ben bizatihi o yapı içerisinde çok emek verdiğim için söyleyeyim: Yani efendim, İngilizce eğitim yapmayalım ama bu çocuklara uluslararası... Çünkü

“üniversite” kelimesinin içinde var, evrensel bilgilerin toplandığı ve dağıtıldığı bir kavramın çıkış noktasıdır üniversite. Ama kopmasın dünyadan. Şimdi, çok güzel kararlar alındı, YÖK’e gönderdik, YÖK de bunu onayladı: “Yüzde 30 İngilizce eğitim ya da hazırlık sınıfları zorunlu olsun.” Bir YÖK Başkanı değişiyor, bir siyasi yapı değişiyor -ben bunu üzümlere söylüyorum, A, B, C, D fark etmiyor ama bir akademisyen olarak çok üzüldüğüm bir şeydir- tam belirli bir kıvama getiriyorsunuz, uluslararası o rekabet gücünü kazandıracığımız bir noktada, Doğu Anadolu’nun ücre bir üniversitesinde dahi çok güzel yayınlar çıkarıp çok güzel işler yapacağınız bir kıvama geliyorsunuz, bir bakıyorsunuz yukarıdan bir karar alınıyor: “Hazırlık sınıfları kaldırılmalı. Yüzde 30’u koyduk, yüzde 30’un şartları çok ağırdı, dedik ki: Bir bölümde, gerçekten yurt dışından, İngilizce eğitim yapmış bir yerden doktorasını almış olmak ya da o dersi İngilizce anlatabilecek kapasitede olmak, hiç yoksa KPDS’den A kurundan belgesi olmak.” Bu uygulandı, bir baktık ki bir üniversitede bir ya da iki bölüme ancak bu hak tanınıyor; güzel, bu şartları haiz olsun da öyle yapalım ama bazı rektörlerin YÖK’ten aldığı güçle daha sonra hakikaten dejenere edildi, ne oldu biliyor musunuz? Üniversite rektörü karar verdi: “Şu bölüme de o hakkı verin, bu bölüme de o hakkı verin.” Yani ondan sonra da maalesef çok iyi niyetle çıkılan bir yol böyle bireysel birtakım kararlarla altüst edildi.

Sayın Başkan, özetlemek istiyorum: Benim endişelerim, bu üniversiteyle birlikte -Allah korusun- hem teknik içerik bakımından devlet üniversitelerimizle bir sıkıntı yaratma hem de öte yandan da vakıf olma hüviyeti noktasında da vakıf üniversiteleriyle ilgili acaba bir eşitsizlik, bir farklılık yaratır mı? Bu da ileride YÖK’e büyük bir külfet oluşturur diye düşünüyorum. İyi düşünüp iyi karar vermek lazım.

Ben teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Yusuf Bey, siz mi cevap vereceksiniz konuşulanlara?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Olur.

BAŞKAN – Buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Sayın Başkanım, şahsınızı ve Komisyonunuzun üyelerini saygıyla selamlıyorum.

Sayın Bakanımız zaten gerekli açıklamaları yaptı ama ben, uluslararası üniversite olması hasebiyle bu üniversiteyle ilgili birkaç hususu daha belirtmek istiyorum: Bir tanesi; kurucu ikili anlaşmayı imzalayan kişi benim, başından beri sürecin içerisinde ve yeterince vâkıf olduğumu düşünüyorum.

İkincisi; belki Komisyon üyelerimiz bilmiyorlardır, benim bir başka görevim daha var; Kırgızistan’da bulunan Türk-Kırgız Manas Üniversitesinin Mütevelli Heyet Başkanlığım aynı zamanda. Dolayısıyla, burada konuşulan hususlara belki o kimliğimle de farklı bir cevap verebilirim.

Bir kere şunu ayırt etmek gerekiyor: Kurduğumuz üniversite uluslararası bir üniversite. Türkiye’deki diğer üniversitelerle karşılaştırmak... Biraz önce sanırım Ceyhan Bey de Ostim’le karşılaştırdı, statüleri yani pozisyonları itibarıyla farklı üniversiteler. Karşılaştıracaksak eğer Mustafa Hocamın söylediği gibi Galatasaray Üniversitesiyle veyahut da Türk-Alman Üniversitesiyle karşılaştırmak daha doğru olacaktır.

Ben, Kırgız tecrübesinden hareketle şunu söylemek istiyorum: Dünyanın her tarafında uluslararası üniversiteler kurulu düzenin istisnası bazı hususlara, bazı haklara sahiptir. Bu üniversiteye verilen haklarda da tipik uluslararası üniversite mantığıyla hareket edilmiştir. YÖK’ün ya da Türkiye’deki bazı mevzuatın engel olabileceği, sorun üretebileceği düşünülerek o mevzuatın dışına çıkarılmıştır. Ben bunu özellikle söylemek istiyorum. Manas’ta biz buna benzer şeyleri yaşadık. Eğer oradaki üniversitemiz Kırgız mevzuatına tabi olsaydı biz orada bir ağaç bile dikemeyecektik kampüsün içerisine. Dolayısıyla,

bizim oradaki muafiyetlerimizi, uluslararası anlaşmadan kaynaklanan muafiyetlerimizi kullanarak şu anda oradaki üniversitemiz Kırgızistan'ın en iyi üniversitesi ve yaklaşık 8 bin öğrencisi var; çok da popüler, iyi bir eğitim veriyor, iyi bir pozisyonda.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Yusuf Bey, bir dönem öyleydi, bu sakıncalar görüldü ve değiştirildi Manas'ta.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Doğrudur, aynen öyle. O sakıncalar değiştikten sonraki mevzuat tekrar güncelleniyor. Ayrıca, yine Mustafa Hocam hatırlattı, Türkmenistan'la benzeri bir üniversite kuruluş görüşmeleri devam ediyor, epeyce bir hazırlık aşaması oldu. Orada da yine Türkmenistan'daki ulusal mevzuatın dışında ayrıksı bir pozisyonda yeni bir üniversite kurulacak veya kurulması düşünülüyor siyasi iradenin tasarrufuna bağlı olarak. Dolayısıyla bu da uluslararası bir üniversite olduğu için böyle ayrıksı bir durumu olması doğaldır.

Bir başka husus: Yine konuşulurken fark ettim. Sanki karşılaştırma yapılırken vakıf üniversiteleriyle karşılaştırma yapılıyor. Bir vakıf üniversitesi değil burası, bir devlet üniversitesi statüsünde kuruluyor. Tek farkı YÖK'ün bazı kısıtlarının dışına çıkmış olması. Mesela -Bülent Bey'in sorusu bu minvalde- öğrencileri nasıl alacak, öğrencilerden ücret alınacak mı vesair şeyler, bu tipik devlet üniversitesi mantığıyla çözülecektir. Öğrencileri Türkiye'deki mevzuata göre yani YÖK'le ilgili idari anlamda ilişkileri olmayacak ama öğrenci alınması, ücretle alakalı konular tıpkı diğer devlet üniversitelerinde olduğu gibi tanımlanacak.

Ben Sayın Balbay'ın sorusunu izin verirsiniz en sona bırakmak istiyorum TEOG mevzusu olduğu için. Birkaç dakikanızı fazladan almak istiyorum onunla ilgili açıklama yapacağım.

Gediz Üniversitesini sordu devamında. Bakırçay Üniversitesi oldu.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Ama bir yıl geçti hâlâ yok.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Şöyle: Rektör değerlendirme süreci son aşamada. Yani zannediyorum yakında rektör atanacak ve o sorun da çözülmüş olacak.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Dört ay önce “Yakında” demiştiniz de yani.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - YÖK Başkan Vekilimizden aldığım not. O benim kendi notum değil.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Bir sorun mu var? Hakikaten biz de merak ediyoruz.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Bakırçay'ın rektörü yok, İzmir'in atandı.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Evet, İzmir Demokrasi Üniversitesinin rektörü atandı, bu da atanacak diye YÖK Başkan Vekilimizin söylediği not.

Kamil Hocamın eleştirilerine, eleştirileri değil de altını çizdiği hususlara da ben bir iki şey söyleyeyim. Türkiye'deki geleneği oluşmuş diğer teknik üniversitelere bu açıdan yeni üniversitenin varlığı zarar verir mi? Kesinlikle vermeyecektir. Biz akademisyen olarak bunu hepimiz zaten biliyoruz. Tam tersine, bu tür akademik rekabet bu üniversiteleri geliştirecektir.

Diğer vakıf üniversitelerine yönelik negatif bir tavır olur mu? Diğer vakıf üniversitelerinin zaten statüleri farklı, vakıf üniversitesi onlar. Dolayısıyla bu bir vakıf üniversitesi olmadığı için onlarla rekabet etmesi veya onlara bir olumsuzluk üretmesini beklemeyiz.

Ben Sayın Balbay'ın sorusuna geleceğim izin verirsiniz hocam. Birkaç dakika, ben o TEOG'la ilgili...

BAŞKAN – Buyurun... Buyurun...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Çünkü komisyonu bilgilendirmediğimiz veya komisyona TEOG’la ilgili bilgilerin bizim tarafımızdan yeterince verilmediğini düşündüğüm için orayla ilgili birkaç şey söyleyeceğim.

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) – Sayın Müsteşarım, sorular mı basitti, yoksa öğrenciler mi başarılıydı?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Sayın Vekilim, söyleyeceğim ben onu size, izah edeceğim.

Bir araziyle ilgili sorunuz vardı. Araziyle ilgili zaten bir değişiklik önergesi var. Arazinin koordinatları o yeni değişiklik önergesinde daha detaylı olarak var.

Ben şimdi TEOG’la ilgili beş dakika, izin verirseniz, brifing gibi bir şey söylemek istiyorum.

Şimdi, 2013 yılında temel eğitimden orta öğretime geçiş bağlamındaki merkezî sınav mantığını terk ettik. Yani o tarihe kadar “OKS” ya da “SBS” ismiyle anılan merkezî sistem sınavlarını kaldırdık. Dolayısıyla şu anda temel eğitimden orta öğretime geçişte yani ortaokullardan liseye geçişte merkezî bir sınav yok, bunun altını çizerek söylüyorum, bugün merkezî sınav yok.

Merkezî sınavı kaldırdığımızda bu yerleştirmeleri nasıl yapabilirsiniz? Aklınıza iki tane çözüm gelebilir: Bunlardan bir tanesi, ilkokul ve ortaokullarda olduğu gibi adrese dayalı nüfus kayıt sistemiyle çocukları liseye gönderebilirsiniz. Yani evinizin yanındaki lise hangisiyse ona gönderebilirsiniz. Evinizin yanında sizin adresinize en uygun lise bir imam-hatip lisesiyse, bir meslek lisesiyse çocuğunuzu oraya gönderirsiniz. Bunu doğru bulmadık. Bu doğru değil.

Neye göre yapabilirsiniz? İkinci alternatifimiz şu Türkiye’nin koşullarını da göz önünde bulundurarak: Çocuklarımızın ortaokuldaki okul performanslarını göz önüne alarak bir yerleştirme yapabiliriz dedik. Yani çocuklarımızın ortaokuldaki not ortalamalarına bakarak not ortalaması itibarıyla çocuklarımız başvurularını yaparlar, başvuruları sıralanır ve okullarımızın öğrencileri belli olur. Bizim şu anda yaptığımız şey budur. Yani “TEOG” diye sizin tanımladığımız şey bu.

Tek farkı şu, hepimizin aklına şöyle bir soru işareti gelecek: Tamam da siz bütün okullarımızda öğrencilerin düzeylerinin aynı şekilde sağlıklı ölçülebildiğinden emin misiniz? Bu soru bize gelebilir. Denebilir ki: Atıyorum, Rize’deki bir ortaokul 8’inci sınıf öğrencisi ile Bakırköy’deki bir 8’inci sınıf öğrencisi objektif olarak, eşit olarak ölçülüyor mu sorusunu sorabilirsiniz. Biz bu endişeyi ortadan kaldırmak için sadece şunu yaptık: Her öğrencimizin zaten okuldan mezun olmak için, diploma alabilmek için ihtiyaç duyduğu yazılı notları, karne notları yani öğrencilerimiz zaten normal yazılılarına girecekler, onlardan bir tanesinin sorularını biz merkezden gönderiyoruz Türkiye’nin her tarafına. Yani, atıyorum, Türkçe dersinin üç yazılısından bir tanesinin sorusunu biz gönderiyoruz, diğer iki sınavı öğretmenimiz kendisi yapıyor. Bu sınav liseye yerleştirme sınavı olmuyor olsa dahi bu sınav zaten yapılacaktı.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Mezuniyet için lazım.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Mezuniyet için gerekli. Tek şey, objektivite sağlansın diye yani elimizde bir standart sapma oluşturabilecek mekanizma olsun diye onun sorularını biz gönderiyoruz. Türkiye’nin her tarafında altı tane dersin yazılı sorularından her dönem birer yazılısının sorularını biz gönderiyoruz standart sapma oluşturabilmek açısından. Dolayısıyla sizin, özellikle gazetelerde çıkan “17 bin tane TEOG birincisi var.” önermesi şu sürecin bilinmemesinden kaynaklanıyor. Şöyle zannediyor insanlar: Bir merkezî sistem sınav yapıldı. Bu sınavda 17 bin tane birinci çıktı. Ya, hayır, bu doğru değil. Bu doğru değil. Eğer böyle bir önerme kuracaksa şunu diyebiliriz: Her iki dönemde yaptığımız sınavlarda, ortak sınavlarda toplam bütün 240 sorunun tamamını

cevaplayan öğrenci sayısı 665. Bu sınavda ise yani sizin “17 bin birinci var.” dediğiniz sınavda ise tablo şudur: Bakın, bu yazılılardan, birinci yazılıyı öğretmenimiz kendisi yaptı, ikinci yazılıyı biz yaptık, üçüncü yazılıyı öğretmenimiz kendisi yaptı. Biz bu notlar arasındaki standart sapmayı da koordine ediyoruz. Yani öğretmenimiz şişirme bir not vermiş mi veya özel okullar bu anlamda şişirme bir not vermiş mi. Bütün bunları kontrol ediyoruz, bunları disipline ediyoruz, o standart sapmalar üzerinden değerlendirme yapıyoruz.

Dolayısıyla sizin bu söylediğiniz şeye şöyle bakarsak: Mesela Türkçe dersinin –şimdi yanımda rakamlar yok ama- birinci yazılısından Türkiye genelinde 95 bin kişi yaklaşık 100 almış. Üçüncü yazılısından – şimdi bu rakamı bilmiyorum, bunu atacağım- 60 bin kişi 100 almış. Ortada, bizim yaptığımız ikinci yazılıdan 34 bin kişi 100 almış. Burada şunu karşılaştırmak gerekiyor: Bizim verdiğimiz notlar, bu sınavın notları bir birinci üretmiyor buradan. Bu sınav sadece, hepimiz öğretim üyeliği yaptık, vize, final yapıyorsunuz ya da birinci yazılı, ikinci yazılı, üçüncü yazılı yapıyorsunuz, o notlardan bir tanesi bu.

“17 bin tane birinci” diyen kişi bu sürecin yeterince ayrıntısını bilmiyor demektir. Bu, artı...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Algı farklı.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN - Bakın, burada kaç tane “full” yapan olduğu önemli değil. 17 bin tane Türkçe sınavını “full” yapan olabilir ama bu çocuğun notu sadece bundan oluşmuyor. Diğer yazılılarının da ağırlıkları derecelendirileceği için dolayısıyla 17 bin tane birinci var demek...

Sayın Bülent Bey’in de söylediği gibi ne soruları zor sorduk ne de kolay sorduk. Sorularla hiçbir alakası yoktur. Geçen yıllara da bakarsanız aynı rakamlar var aşağı yukarı.

Ha, şunu kabul ediyorum ben: Geçen yıla göre çok cüzi miktarda daha başarılı bir sınav görüyoruz. Ama geçen yıl da bir önceki yıla göre daha başarılıydı. Bunun esprisi şudur: Öğrencilerimiz bu sistemi, bu yerleştirme mantığını içselleştirdiler, alıştılar, bundan dolayı biraz daha yükseliyor başarı ortalaması. Önümüzdeki yıl da yükselecektir.

Bakın, “Bu sorular kolaydı.” diyenlere ben şunu soruyorum o zaman: Madem öyleydi sınav yaptığımız hafta -yanlış hatırlamıyorsam 24 Nisandı herhâlde veya 21 Nisandı- o hafta sorular kolaydı, çok başarı çıkacak, Millî Eğitim Bakanı özellikle sistemi manipüle etti diye çıkıp açıklama yapabilirlerdi. Bunu yapmadı kimse, sorulara bakmadılar. Şimdi sadece tamamen spekülâtif bir biçimde, geçen seneki birinci sayısını bilmeden veya geçen seneki net sayılarını bilmeden 17 bin tane birinci var... 17 bin tane falan birinci yok. Kaldı ki bizim hiçbir şekilde tanımladığımız “birinci” kavramı yok. Bu sınavın birincisi falan yok.

Tekrar şunu söyleyeyim hocam müsaadenizle: Bakın, TEOG sınavı diye bir sınav yok. TEOG bir sınav değil. TEOG çocuklarımızın ortaokuldaki ortalamalarını toplayıp liseye yerleştirilmelerinde kullandığımız bir metodolojinin adı. Sınav değil bu. Söylemek istediğim şey bu.

BAŞKAN – Çok teşekkür ederiz. Bu iyi bir açıklama.

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) – Yusuf Bey, şunu anlamadım...

Özür dilerim Sayın Başkanım, çok özür dilerim.

BAŞKAN – Buyurun.

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) – Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesinde master yapmak için, ihtisas yapmak için öğrencileri nasıl alacaksınız? Ben bunun için sormak istiyorum. Şimdi, buranın arkasında Japonya olduğu için, Japonya tabii çok ciddi bir millet, eğitime

çok önem veren bir ülke yani buraya biraz talep olacaktır, öyle zannediyorum. Yani bunu neye göre değerlendireceksiniz, nasıl bir eleme yapacaksınız? Yine böyle siyasi mi olacak, yoksa sıradan bir kanunla mı olacak?

BAŞKAN – Buyurun, iki cümleyle.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Burada öğretim üyesi arkadaşlarımız var yani vekillerimiz var, biliyorlar. Her üniversite yüksek lisans ve doktora öğrencilerini kabulde ilgili kriterlerini kendi yönetmeliklerinde belirliyorlar. Bağlayıcı husus ALES ya da lisansüstü eğitime geçişle ilgili şeyler. Burada da dolayısıyla aynı politika çerçevesinde yani lisansüstü eğitime geçiş sınavları kapsamında üniversite kendi yüksek lisans ve doktora öğrencilerini nasıl belirleyeceğine ilişkin kararını verecektir. Yani Türkiye’deki normal prosedür, bütün üniversiteler böyle.

BAŞKAN – Şimdi, TEOG’la ilgili açıklamalar şöyle: Bizim, tabii, Komisyonumuz, siz de biliyorsunuz akademisyenler olarak, genelde arkadaşların hepsi eğitmen, kültür adamı, çok akademisyen var aramızda, bütün partilerden, üyelerimizin büyük kısmı akademisyen. Dolayısıyla tabii hem Bakanlığımızla hem Yükseköğretim Kuruluyla biraz daha yakın bilgilendirme iş birliği olursa tabii bunlar daha kolay anlaşılır, bu Komisyon da katkı verir. Yani bu iyi bir birikimdir bizim Komisyon. Ben şöyle bakarım, doğrusu bunu çok önemli görüyorum. Yani bütün siyasi partilerden katılanlar olarak, üyelerimiz olarak; bu konularda hayatı çok değişik görevlerde geçmiş, çok katkı verecek bir Komisyon. Yani sizlere de bunu, hani, hem YÖK’ün hem Bakanlığın üst yönetimi olarak bunları söylemek istiyorum.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Seve, seve...

BAŞKAN – Bunun yeterli olmadığı kanaati var bizde. Onun için, bu tür açıklamalar olursa biz de memnun oluruz.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Söz istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ben öncelikle Yusuf Bey’e teşekkür ederim.

Bu TEOG meselesi konusunda haklı. Bu mesele anlaşılabilir yani kamuoyunda ve sınav gibi algıladığımız için öyle oluyor. Bu, şöyle düşünün, lise ve ortaokul düzeyinde 5 bin kişinin 10 puan aldığını düşünün, öyle algılamak lazım. Ben bu konuda Millî Eğitim Bakanlığının... Bu süreci destekliyorum, daha önce de beni gazeteden, bir yerden aramışlardı ilk başlarken, şöyle demiştim: Bu TEOG sınavını aslında kaldırmamın da -yani belki adını değiştirmekte fayda var çünkü bir karmaşa yaratıyor- tek yolu bu. Aslında, bir miktar da çocukları ulusal boyutta standardize etmenin ve eğitimi bir çizgiye toplamanın da bir yolu bu ama en önemlisi çocukları öğretmenlerin kişiliğine, ahlakına, görgüsüne, bilgisine tamamen terk etmemenin yolu da bu. Çünkü hepsi aynı nitelikte değil. O yüzden, bir elin yani yılda bir ya da iki sınavla bütün öğretmenleri de... Çünkü aynı zamanda bu öğrencilerin denetimi değil ki, bu aynı zamanda öğretmen de denetimi. Hani sen ne öğretiyorsun? Çünkü öğretmen o zaman merkezden gelecek sorular nedeniyle belli bir disiplini, belli bir dersi vermek zorunda kalacak çünkü veli onu sorgulayacak, diyecek ki: “Benim çocuk niye... Hani öbürü...” Çünkü öbür türlü okullar kendilerine göre, öğretmenler kendilerine göre öğrencilerine iltimas sağlayabilir. Hatta bu sayının zaman içinde yılda 4 sınava çıkıp sadece, 2’si merkezî, 2’si yerel sınava... Hani öğretmeni de çok dışlamayan bir yöne dönmesinde fayda var.

O yüzden ben kutluyorum. Yalnız Hocam, bir saniye, Bakırçay açıldı, önemli.

Ben, buradan, iktidar partisindeki milletvekili arkadaşlarımıza, özellikle Eğitim Komisyonunda Ertan Bey o gün Meclisteydi, gördüm, hatırlıyorum; Burhanettin Bey de. İzmir Demokrasi Üniversitesi ve Bakırçay kurulurken Sayın Müsteşar da oradaydı, Komisyondaki arkadaşlara şu sözü verdi, hatırlayın konuşmaları. “Bu üniversitelere, İzmir’de kapatılan, yerine kurduğunuz üniversitelerin öğretim üyeleri, personeli hem deneyimli insanlar, hani öğrenci işlerine ve yazı işlerine, onlar öncelikli alınacak.” dedi. Siz bu sözü verdiniz. Hatta yazalım dedik. “Olur mu, sözümlüz söz, AK PARTİ sözü.” dediniz. Ben o sözün tutulmasını bekliyorum. Çünkü o personel, okutman, öğretim üyesi arkadaşlara öncelik tanınmıyor, kapı dışarı ediliyor, randevu bile verilmiyor. Yani lütfen bu sözünüzü tutun.

BAŞKAN – Peki, teşekkürler.

Gaye Hanım, buyurun.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Sayın Bektaşoğlu’nun bir sorusu cevaplanamadı. Bu Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesine öğrenci nasıl alınacak? Çünkü sadece yüksek lisans ya da doktora değil lisans da var. Yükseköğretim Kurulunun yasasına bağlı olmayacağına göre başka bir şekilde mi öğrenci girişi söz konusu olacak? Bu konu kapalı kaldı.

TEOG için yani tabii bu oturumun konusu değil ama adına “sınav” diyelim, demeyelim ne fark eder, sonuçta öğrencileri bir sıralamaya koyuyoruz ve öğrenciler o sıralamaya göre de okullara yerleşiyorlar; hem özel okullara yerleşiyorlar hem devlet okullarına. Yani burada bir ölçme değerlendirme varsa bunun adı sınavdır Sayın Müsteşar. Ne kadar “Sınav değil.” deseniz de, TEOG’un içinde “S” harfi olmasa da bu bir sınavdır. Değil mi ki öğrencileri sıralamaya... Öğrenciler sıralamaya giriyor. Buradaki sorun 17 bin 1’incinin olduğu bir teknikte sorun olduğudur. 17 bin 1’inci çıkıyorsa bir eleme sisteminden -sınav demiyorum, dikkat edin- bu teknikte bir sorun var demektir. Yoksa Türkiye’nin değişik yerlerindeki çocukların, 17 bin öğrencinin aynı düzeyde olduğunu asla ve asla söyleyemeyiz. O zaman bizim PISA sonuçlarımızın da daha iyi olması gerekir.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – 665... Böyle bir belirlememiz yok bizim.

BAŞKAN – Peki, tamam.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Var canım. Bakın, adını “sınav” koymazsanız adını “1’inci” demezsiniz ama aynı puanı almış 17 bin öğrenci var. Hadi 1’inci demeyelim...

HALİL ETYEMEZ (Konya) – “1’inci yok.” diyor.

BAŞKAN – Peki, isterseniz bunu dağıtmayalım.

GAYE USLUER (Eskişehir) – O zaman bir tekiyle Sayın Müsteşar, bütün basına hem görsel basına hem yazılı basına duyuralım. “TEOG bir sınav değildir, 17 bin öğrenci aynı başarıyı elde etmemiştir, kimse boşuna sevinmesin, böyle bir şey yoktur.” diye bir açıklama yapın bakalım, sonuç ne oluyor, hep birlikte görelim.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Sayın Başkanım, bir dakika sadece uzatmadan...

BAŞKAN – Buyurun.

MUSTAFA ALİ BALBAY (İzmir) – Ankara’da oturanlar Eskişehir yolu üzerinden gelenler –ben o güzergâhtan geldiğim için söylüyorum- bütün üst geçitlerde burada açıkta konuşalım yani eğitimin reklamı olur olmaz ayrı konu, “700 1’inci çıkardık Mektebim okulları”, “700 1’inci çıkardık Mektebim okulları...” 70 kere dinleyip geçiyorsunuz. Bu öyle değilse onlar bu reklamı niye yapıyor?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Efendim...

BAŞKAN – Yusuf Bey, çok kısa, buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Şimdi, bakan, Gaye Hocam, özür diliyorum ama ben konuşurken dinlemediniz, şimdi de...

GAYE USLUER (Eskişehir) – Siz konuşurken dinledim. Şu anda da konuyla ilgili bir uyarı olduğu için... Şimdi dinliyorum.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Ben şunu söyledim Hocam: Bir sınav, eğer bu sınavı sizin söylediğiniz gibi sınav olarak kabul edip 1’inci belirleyeceksek iki dönemde yapılan yani birinci ve ikinci dönemde yaptığımız ortak sınavlar ikisinde de toplam 240 soruyu doğru yapan öğrenci sayısı 665. Hâl böyleyken 17 bin tane 1’inciyi kim nereden üretiyor ben anlamadım şahsen. “Basın açıklaması yapsaydınız.” dediniz, yaptık. Bizzat ben televizyon kanallarında çıktım konuştum. Beş dakika önce burada anlattım ama siz buna rağmen, “17 bin tane 1’inci var.” diyorsunuz. Demek ki...

BAŞKAN – Peki, bu rakam nereden çıktı? Size göre nereden çıktı?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Hiç bilmiyorum Hocam, EĞİTİM SEN veya eğitim sendikalarından bir tanesi bu rakamı icat etti, bu rakam üzerinden konuşuyor.

Bakın Hocam, özür dilerim, 665 tane, 2 tane sınavda yani iki dönem...

GAYE USLUER (Eskişehir) – İkisinin toplamından mı bahsediyorsunuz, yoksa o 665 1’inci TEOG sonucu mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Hocam söylüyorum, bakan, iki sınav, bizim “TEOG” dediğimiz şey iki dönemde yaptığımız 6 sınavın birer yazılısı yani yirmişer sorudan 120, iki dönemde 240 soru, 240 soruyu doğru yapan toplam öğrenci sayısı 665. İki: Hocam, buradan 1’inci filan üretemezsiniz çünkü bu sadece bu 240 doğruyla bu çocuklar değerlendirilmiyor. Ceyhun Bey biliyor, biraz önce de izah ettim. Çocukların diğer notları da yani o gazetecilerin, sendikaların bilmediği diğer öğretmen notları.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Nihai başarı notu değil yani?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Değil. Mesela, bu açıklama yapıldığında daha öğretmenler e-okula 3’üncü yazılı notlarını girmemişti. Yani hangi mantıkla “17 bin tane 1’inci var.” dediklerini ben anlamakta zorlandım.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Hayır, ben sizi anladım da, bir haftadır bu 17 bin 1’inciden bahsedilirken ben açıkça söyleyebilirim. Bakanlığın müsteşarı olsam yaptığım açıklamada derdim ki 17 bin kişinin 1’inci olduğuna dair bilgi doğru değildir, böyle bir şey yoktur. Aynı burada açıkladığımız...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Hocam, yaptım.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Hayır, 17 bini de diyerek. “Yaptık” dediğinizi duyuyorum zaten. İlaveyi söylüyorum.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Hocam, bakan, 17 bin kişiyi de söyledim, sendikanın ismini de söyledim, bu sendikanın ismini. Arkadaşımız nereden üretiyorsa gelsin bize söylesin, böyle bir rakam yoktur. Bizzat ben -ismini de söyleyeyim- Haber Türk televizyonunda bu hafta Perşembe günü saat 11.00’de yaklaşık kırk dakika bunu anlattım, bunu söyledim.

BAŞKAN – Peki, teşekkür ederim.

Bir de şimdi -tekrar sen onu açıkladın ama biraz daha Gaye Hocam yine şey yaptı- öğrenci alımı tamamen herhâlde mevcut sistem içinde yürüyecek.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Tabii. Buradaki YÖK istisnası sadece ekip, yani normal üniversitenin organizasyonu alakalı kısımlar. Onun dışındaki...

GAYE USLUER (Eskişehir) – Öğrenci alımı nasıl olacak?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – İşte onu söylüyorum. Sadece organizeyle alakalı kısımda YÖK'ün dışında, öğrenci alımıyla ilgili prosedür de normal mevcut prosedürümüze görev devam edecek.

GAYE USLUER (Eskişehir) – Yani ÖSYM girdi o zaman işin içine.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Evet.

BAŞKAN – Peki.

Değerli arkadaşlar, tasarının tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır. Şu anda başka söz isteyen de yok.

Maddelere geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Teşekkür ediyorum ve 1'inci maddeyi okutuyorum:

TÜRK-JAPON BİLİM VE TEKNOLOJİ ÜNİVERSİTESİNİN KURULUŞU HAKKINDA KANUN TASARISI

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı; 30/6/2016 tarihinde Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Japonya Hükümeti arasında imzalanan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Japonya Hükümeti Arasında Türkiye Cumhuriyeti'nde Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin Kurulmasına Dair Anlaşmaya dayalı olarak Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesi ile Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Vakfının kurulmasını düzenlemektir.

BAŞKAN – 1'inci madde üzerinde söz almak isteyen? Yok.

Önerge yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

2'nci maddeyi okutuyorum:

Kuruluş

MADDE 2- (1) Anlaşmaya dayalı olarak faaliyet göstermek üzere kamu tüzel kişiliğine sahip Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesi ile Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Vakfı kurulmuştur.

BAŞKAN – 2'nci madde üzerinde söz almak isteyen? Yok.

Oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

3'üncü maddeyi okutuyorum:

Kısaltmalar

MADDE 3- (1) Bu Kanunun uygulanmasında;

a)Anlaşma: 19/8/2016 tarihli ve 6742 sayılı Kanun ile onaylanması uygun bulunan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Japonya Hükümeti Arasında Türkiye Cumhuriyeti'nde

Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin Kurulmasına Dair Anlaşmayı,

b)Üniversite: Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesini,

c)Vakıf: Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Vakfını,
ifade eder.

BAŞKAN – 3'üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

4'üncü maddeyi okutuyorum:

Üniversitenin gelir ve muafiyetleri

MADDE 4- (1) Üniversitenin gelirleri şunlardır:

- a) Her yıl Türkiye Cumhuriyeti Hükümetinin Anlaşma gereğince yapacağı Hazine yardımı.
- b) Vakıf tarafından sağlanan destekler.
- c) Üniversite ve Vakıf şirketlerinin elde ettiği gelirlerden ayrılan pay.
- ç) Üniversiteye yapılan yardımlar.
- d) Harç ve ücretler.
- e) Taşınır ve taşınmazlardan elde edilen gelirler ile bağış, vasiyet ve diğer gelirler.

(2) Gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri tarafından Üniversiteye makbuz karşılığında yapılan bağış ve yardımlar, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu hükümleri çerçevesinde gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde, gelir veya kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek şartıyla beyan edilen gelirden veya kurum kazancından indirilir.

(3) Üniversite tarafından binek araçları hariç ithal edilen her türlü araç-gereç, makine, cihaz, malzeme, ürün ve bunların yedek parçaları ile yayının yurda girişi ve her türlü geçici depolama, antrepo ve ardiye ücretleri katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi hariç, gümrük vergisinden, düzenlenen kağıtlar damga vergisinden ve ücretten istisnadır.

(4) Üniversite, elde ettiği gelirleri dolayısıyla iktisadi işletmeler hariç kurumlar vergisinden, faaliyetleri dolayısıyla yapılan işlemler yönünden 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu uyarınca alınan harçlardan, 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu gereğince alınan vergi, harç ve katılma payından, düzenlenen kağıtlar bakımından damga vergisinden, kendisine yapılan bağış ve yardımlar nedeniyle veraset ve intikal vergisinden, sahip olduğu taşınmazları dolayısıyla emlak vergisinden, taşıtları dolayısıyla motorlu taşıtlar vergisinden muafır.

(5) Üniversite, merkezi yönetim bütçesine dahil kamu kurum ve kuruluşlarına tanınan mali muafiyetler, istisnalar ve diğer mali kolaylıklardan aynı şekilde yararlanır.

(6) Üniversite, Kaynak Kullanımı Destekleme Fonu kesintisinden muafır.

BAŞKAN – 4'üncü madde üzerinde söz almak isteyen? Yok.

Oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

5'inci maddeyi okutuyorum:

Vakfın gelirleri ve muafiyetleri

MADDE 5- (1) Vakıf amaçlarını gerçekleştirmek için yurtiçi ve yurtdışında iktisadi işletme veya sermaye şirketi kurabilir, devralabilir ve bunlara ortak olabilir.

(2) Vakfın gelirleri şunlardır:

- a) Vakıf şirketlerinin gelirlerinden Mütevelli Heyeti onayıyla Vakfa aktarılan paylar.
- b) Ulusal ve uluslararası fonlardan aktarılan hibeler de dahil olmak üzere her türlü şartlı, şartsız bağışlar ile yardımlar.

c) Yurtiçi ve yurtdışı her türlü ürün, hizmet, taşınır, taşınmaz, irat ve vasiyet bağışları ile aynı ve nakdi yardımlar.

ç) Vakıf faaliyetlerinden elde edilen muhtelif gelirler.

d) İktisadi işletmeler, iştirakler ve ortaklıklardan sağlanan gelirler.

e) Vakıf taşınır ve taşınmaz varlıkları ile diğer haklarının değerlendirilmesi ile sağlanan gelirler.

f) Türk ve Japon Hükümetleri tarafından yapılacak aynı ve nakdi yardımlar.

g) Diğer gelirler.

(3) Vakıf, elde ettiği gelirleri dolayısıyla iktisadi işletmeler hariç kurumlar vergisinden, faaliyetleri dolayısıyla yapılan işlemler yönünden 492 sayılı Kanun uyarınca alınan harçlardan, 2464 sayılı Kanun gereğince alınan vergi, harç ve katılma payından, düzenlenen kağıtlar bakımından damga vergisinden, kendisine yapılan bağış ve yardımlar nedeniyle veraset ve intikal vergisinden, sahip olduğu taşınmazları dolayısıyla emlak vergisinden, taşıtları dolayısıyla motorlu taşıtlar vergisinden muafır.

(4) Vakıf, Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflara diğer kanunlarla tanınan vergi, resim ve harç istisnalarından yararlanır.

(5) Gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri tarafından Vakfa makbuz karşılığında yapılan bağış ve yardımlar, 193 sayılı Kanun ve 5520 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde, gelir veya kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek şartıyla beyan edilen gelirden veya kurum kazancından indirilebilir.

BAŞKAN – 5’inci madde üzerinde bir önergemiz var, onu okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (1/803) esas numaralı Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesinin Kurulu Hakkında Kanun Tasarısı’nın 5’inci maddesine aşağıdaki fıkranın eklenmesini arz ve teklif ederiz.

“Vakfin amacı, faaliyetleri, malvarlığı, organları, oluşumu ve görevleri vakıf senedinde belirlenir. Vakfin kuruluşu, resmi senedi ve Türk Medeni Kanunu hükümlerine göre tesciline dair işlemler Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Konseyi tarafından sonuçlandırılır.”

Burhanettin Uysal

Mehmet Akif Yılmaz

Karabük

Kocaeli

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Önergeyle birlikte yapılan değişiklikle 5’inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

6’ncı maddeyi okutuyorum:

Uygulanmayacak hükümler

MADDE 6- (1) 10/2/1954 tarihli ve 6245 sayılı Harcırah Kanunu, 2/1/1961 tarihli ve 195 sayılı Basın İlan Kurumu Teşkiline Dair Kanun, 5/1/1961 tarihli ve 237 sayılı Taşıt Kanunu, 8/9/1983 tarihli ve 2886 sayılı Devlet ihale Kanunu, 9/11/1983 tarihli ve 2946 sayılı Kamu Konutları Kanunu, 4/7/2001 tarihli ve 631 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Mali ve Sosyal Haklarında Düzenlemeler ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu, 5/1/2002 tarihli ve 4735 sayılı Kamu İhale Sözleşmeleri Kanunu, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu,

3/12/2010 tarihli ve 6085 sayılı Sayıştay Kanunu, Üniversite ve Üniversite tarafından kurulan şirketler ile doğrudan veya dolaylı olarak pay sahipliği nedeniyle bunlara tabi hale gelen bağlı ortaklıkları ve iştirakleri hakkında uygulanmaz.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

7'nci maddeyi okutuyorum:

Düzenleme yetkisi

MADDE 7- (1) Üniversite bütçesinin hazırlanması, yürürlüğe konulması, uygulanması, muhasebeleştirilmesi, kesin hesap ve faaliyet raporlarının hazırlanması ve ibrası ile ihale usulleri, iç kontrol sisteminin kurulması ve işletilmesi, Üniversitenin şirketleri ve Vakıfla mali ilişkisi ve mali yönetime ilişkin diğer hususlar Üniversite tarafından düzenlenir.

BAŞKAN – 7'nci madde üzerinde önerimiz var, okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (1/803) esas numaralı Kanun Tasarısı'nın 7'nci maddesinden sonra aşağıdaki maddenin eklenmesini arz ve talep ederiz.

“Madde 8: Kurulacak olan üniversite 2547 sayılı Kanun hükümlerine tabidir.”

Mustafa Ali Balbay

Gaye Usluer

Ceyhun İrgil

İzmir

Eskişehir

Bursa

Bülent Yener Bektaşoğlu

Giresun

BAŞKAN – Gerekçeyi ...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Çünkü derdimizi anlatalım.

Şimdi, bütün Komisyon üyelerinin birçoğu söyledi ama Sayın Müsteşar da “Bu, uluslararası bir üniversite, o yüzden YÖK’ün dışına çıkaralım.” demeye getiriyor. Mesela Galatasaray Üniversitesi YÖK’ün denetiminde midir Hocam?

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. HASAN MANDAL – 5018 sayılı Kanun...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Yani uluslararasına örnek onu veriyorsak. Ben hani vakıf üniversiteleriyle karşılaştırmıyorum bu üniversiteyi.

Benim endişem sadece şudur: Eminim, bunu kuranlar iyi niyetlidir ve güzel bir şeyler yapabilir ama on yıl sonra, yirmi yıl sonra siz yoksunuz, ben yokum, bir başka art niyetli bir grup gelebilir, bambaşka bir şey yapabilir. Yani kendinden doğan, kendinden olan ve kendi gelişimini kendi belirleyen, kendi kaderini kendi belirleyen bir yapı oluşuyor. Yani ne deniyor buna? İşte, spontane, her şeyini kendisi yapacak. Burada bir sorun var. Bu hiçbir denetim... Demin de söyledim, apartman aidatları bile denetleniyor. Bir şeyin denetlemesi lazım. Bunu denetleyen güç ne, ben onu anlayamıyorum. O yüzden, YÖK’ün en azından denetim mekanizması içine soksak.

BAŞKAN – Bir açıklama...

Yusuf Bey, buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Ben yine Manas Üniversitesinden örnek vereyim. Uluslararası bir üniversitedir. Kırgızistan’da hiçbir irade bizi denetlemiyor, hiçbir kişi denetlemiyor, Türkiye’de de denetleyen bir şey yok. Sadece üniversite bünyesinde bizim oluşturduğumuz denetleme kurulu var, burada konseye yüklenen işlev gibi, o denetliyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – İyi bir şey mi o? Tehlikeli değil mi mesela? Bir gün mesela bir yapı gene böyle gelirse, denetlenemiyor, bizden... Buna ağlamayın yirmi yıl sonra, elli yıl sonra, gene bizi kandırıyorlar...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Ben denetim dışında olduğumu zaten düşünmüyorum. Konsey veya...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ama kendi kendini yer.

BAŞKAN – Şimdi şöyle: Burada tabii sabah biz de arkadaşlarla, Sayın Bakanla da biraz konuştuk yani biraz erken gelip üzerinde çalıştık. Burada konsey, aynen önemli büyük üniversitelerde olduğu gibi, mütevelli heyet görevini görüyor. Burada hem Türkiye’den en üst seviyede atanmış konsey üyeleri var hem Japonya’dan var ve bütün yönetimi onlar yürütüyor, denetleme de onların sorumluluğunda bir şey oluyor. Öyle anlıyoruz.

Mustafa Bey, buyurun, siz de katkı verin.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Efendim, Yusuf Bey’in söylediği, şimdi, buraya seçilen arkadaşlar... Ben ifade ettim, ben yıllarca Ahmet Yesevi Üniversitesinin mütevelli heyet üyeliğini yaptım. Sonuçta bu işten mütevelli heyet üyeleri sorumlu. Ben kendimi niye ataşe atayım? Dolayısıyla, bir mekanizma kurup oranın sağlıklı işleme öncelikle benim işime yarıyor, benim menfaatlerimi koruyan ve kollayan bir şey. Bu yüzden, aşağı yukarı yirmi beş yıldan beri bu sistem yürüyor ve bir aksaması da görülmedi.

BAŞKAN – Peki.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

7’nci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Geçici hükümler, geçici madde 1’i okutuyorum:

Geçici hükümler

GEÇİCİ MADDE 1- (1) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içinde Üniversitenin ve Vakfın kuruluş işlemlerinde kullanılmak üzere Maliye Bakanlığı bütçesinden gerekli ödenek aktarılır.

(2) İstanbul İli, Pendik İlçesi, Sabiha Gökçen Havalimanı bölgesinde, 11/6/1991 tarihinde kırkdokuz yıllığına Millî Savunma Bakanlığına tahsisli bulunan ve Millî Savunma Bakanlığının ihtiyacı dışında kalan uygun alana, Üniversitenin kurulması için Orman ve Su İşleri Bakanlığınca izin verilir.

BAŞKAN – Burada da iki önerge var, okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (1/803) esas numaralı Kanun Tasarısı’nın geçici madde 1’in (2)’nci fıkrasının madde metninden çıkarılmasını arz ve teklif ederiz.

Gaye Usluer

Ceyhun İrgil

Bülent Yener Bektaşoğlu

Eskişehir

Bursa

Giresun

BAŞKAN – Gerekçeyi okutalım isterseniz.

Gerekçe:

Tahsis edilen arazinin ormanlık alan olması düşünüldüğünden gerekli görülmüştür.

BAŞKAN – Oylarınıza sunuyorum önergeyi.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Başkan, hiç söz hakkı vermiyorsunuz, direkt oya sunuyorsunuz.

BAŞKAN – Sordum.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ben şunu söylemek istiyorum...

BAŞKAN – Gerekçeyi okuttum ama.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Ama biz önerge veriyorsak bir şey söylememiz lazım.

BAŞKAN – Peki, buyurun.

Ben onu sanki siz “Gereğe okunsun.” diyorsunuz zannettim de bir şey istemediniz...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Değil Başkanım.

BAŞKAN – Buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Sayın Bakanım, estağfurullah.

Sayın Bakanım, şunu soracağız: Buradaki arazi, şu gelen miktarda...

BAŞKAN – Şimdi yeni önerge var da onun için, onu tamamlıyor.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Oradan, evet.

Toplam 131.337 rakamı, bu, metrekare mi yani 131 bin dönüm mü bu, ne bu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – 1.600 dönüm.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – 1.600 dönümün ne kadarı orman? Neredeyse tamamı.

Bakın, biz bir şey yapıyoruz, bu ülke adına bir şey kuruyoruz, ne Komisyon üyeleri biliyor ne denetleneceğinden haberi var ne nereden olacağından haberi var ne ne kadar ağaç kesileceğinden. Yapmayın arkadaşlar, bu ciddiyetsizlik gerçekten ülkenin her yerine sirayet ediyor. İşte kifayetsizlik, niteliksizlik böyle başlıyor. Yani, o yüzden... Şimdi bu orman... Niye mesela İstanbul’da, orada bir tane kalan son ormana sıkıştırıyoruz? Bu Japon üniversitesi örneğin biraz daha başka bir yerde, daha orman olmayan bir yerde olsa, hatta onlar ağaçlandırsa, biz ağaçlandırsak hep beraber, aksine, orman keserek değil de orman katarak, orman yaparak.

BAŞKAN – Bakanlığın bu konuda söyleyeceği var mı?

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Onlar nerede olduğunu bilmiyor ki.

BAŞKAN – Buyurun Yusuf Bey.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Hocam, Sayın Başkanım, 1.600 dönümlük arazinin yaklaşık 800 dönümü orman niteliği taşıyor ve yapılaşma kesinlikle bunun üzerinde olmayacak. Bunu açık açık söyleyebiliriz.

BAŞKAN – Bir de daha önce Millî Savunmaya mı tahsis edilmişti orası?

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Aynen öyle. Daha sonra Savunma Sanayi Müsteşarlığında yani Millî Savunma Bakanlığı bünyesindeydi. Zaten orası üzerinde de benzeri şekilde yapılaşma yapılsaydı dahi orman arazileri dışındaki kısımlara yapılacaktı, 800 dönüm dışına.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Tamam o zaman, katkı koyabilir miyiz, hiç olmazsa bizim de katkımız olsun bir şekilde hep beraber. “Orman vasfındaki arazi üzerinde herhangi bir imar ve yapılaşma yapılmayacaktır.” diye lütfen koyun o zaman, biz de hem samimiyete hem bu güvene şey yapalım, beraber tahsis edelim. Hem de şu var: Biz bugün iyi niyetli olabiliriz ama Sayın Müsteşarım, Sayın Bakanım; gelecek olan konsey iyi niyetli olmaz. Mesela, rektörlerin keyfi uygulaması var, görüyoruz, amcasını, dayısını, karısını alabiliyor. Rektör bey “Ya tepe çok güzel, evimi buraya yapacağım.” derse

kim itiraz edecek? Hiç olmazsa onu durduracak bir şey olsa değil mi? Orman vasfı olanlara yapılaşma yapamamışlar. Koruyarak... Ha, o zaman o ormanı da korumuş olabiliriz, üniversite ormanı korumuş olur. Ne dersiniz, onu da ekleyelim mi? Bir kere de hayatımızda, biz de çocuklarımıza şunu anlatalım, biz de söyledik, kabul ettiler diyelim.

BAŞKAN – Yusuf Bey, var mı bu konuda...

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Başkanım, Ceyhun Bey şöyle bir ön yargıdan hareket ederek, orman arazilerinin üzerinde yapılaşma olacağını varsayıyor. Ben tam tersine, bu üniversitelerde, hangi üniversitemizde orman arazisi...

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Genel konuşuyoruz.

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI MÜSTEŞARI YUSUF TEKİN – Dolayısıyla böyle bir hükme ihtiyaç olduğunu düşünmüyorum açıkçası.

BAŞKAN – Peki.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmemiştir.

İkinci önergeyi okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (1/803) esas numaralı Türk-Japon Bilim ve Teknoloji Üniversitesi Kurulmasına Dair Kanun Tasarısı'nın geçici 1'inci maddesinin (2)'nci fıkrasının aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Burhanettin Uysal

Mehmet Akif Yılmaz

Karabük

Kocaeli

“(2) İstanbul ili, Pendik İlçesi, Sanayii Mahallesindeki, Ek-1'deki krokiye göre Ek-2'de koordinatları (ITRF) global koordinat listesinde belirlenmiş, orman vasıflılar da dâhil olmak üzere mülkiyeti hazineye ait taşınmazlar, başka hiçbir işleme gerek kalmaksızın Üniversiteye bedelsiz olarak tahsis edilmiş sayılır.

Ek 1

Ek 2”

BAŞKAN – Söz almak isteyen var mı?

Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Amaçlanan nitelikte bir üniversitenin kurulabilmesine imkân sağlayacak nitelikte ve büyüklükte bir arazi olması amaçlanmaktadır.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Geçici madde 1'i oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Yürürlük maddesini okutuyorum:

Yürürlük

MADDE 8- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Son maddeyi okutuyorum:

Yürütme

MADDE 9- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Değerli Bakan Yardımcımız, değerli Komisyon üyelerimiz; tasarı üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Tasarının tümünü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Kanunların hazırlanmasında uygulanan esas ve usuller çerçevesinde, tasarının kanun tekniğine uygunluğunun sağlanması amacıyla Komisyon Başkanlık Divanına redaksiyon yetkisi verilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler.. Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

İç Tüzük'ün 45'inci maddesi hükmü uyarınca, bu konuyla ilgili özel sözcü olarak -ki Sözcümüz Ertan Aydın- bu konuyla ilgili yine Mustafa İsen'i ve Mehmet Akif Yılmaz'ı sözcü olarak oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Hayırlı olsun. Türk-Japon Üniversitesi ve bu üniversiteyle ilgili vakfın kuruluşuyla ilgili tasarımı Komisyonumuzca kabul edilmiştir iki önergeyle yapılan değişikliklerle. İnşallah, "Hayırlı olsun." diyoruz.

2.- Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı (1/816)

BAŞKAN - Şimdi, gündemimizin diğer konusu (1/816) esas numaralı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı'nın tümü üzerindeki görüşmelere başlıyoruz.

Bu konuda ilk sözü yine Bakanlığa vermek istiyorum.

Orhan Bey Bakan Yardımcımız olarak size söz veriyorum.

Burada, doğrusu, tabii, Ostim Üniversitesi konusu burada görülecek. Biraz önce Sanayi Odası Başkanımızı Nurettin Bey'i görmüştüm, nerede şimdi, yok, ben ona "Hoş geldin." diyecektim ama buraya sıra gelince. Tabii, sanayi kesiminin ilk üniversitesi oluyor ilimizde. Onun için hem Ankara Sanayi Odası Başkanımız hem de OSTİM'in tabii kuruculuğundan beri Başkanı Orhan Bey ve arkadaşları aramızda, onlara da "Hoş geldiniz." diyoruz.

Şimdi, görüşmeye başlıyoruz.

Buyurun Orhan Bey, size söz veriyorum.

MİLLÎ EĞİTİM BAKAN YARDIMCISI ORHAN ERDEM – Sayın Başkanım, çok değerli Komisyon üyeleri; ben de hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Öncelikle, ilk görüşmelerde kurulan üniversitemiz hayırlı uğurlu olsun.

Türkiye'de üniversite çağında olan genç nüfusun yükseköğretime yoğun bir talebi bulunmaktadır. 2015-2016 eğitim öğretim yılında üniversitelerin açık öğretim, uzaktan öğretim ve diğer yükseköğretim kurumları hariç ön lisans, lisans, ikinci öğretim, lisans üstü programlarında eğitim gören toplam 6 milyon 748 bin 815 öğrencinin 522.122'si yani yüzde 8'i vakıf üniversitelerinde eğitim öğretim görmektedir. Vakıflar tarafından kendi imkânlarıyla kazanç amacı gütmeyen kanunla kurulan ve kamu tüzel kişiliklerine sahip vakıf üniversiteleri Türk yükseköğretiminin vazgeçilmez bir parçası olarak oluşturulmuştur. Kanun kapsamında kurulacak yeni bir vakıf yükseköğretim kurumunun Türkiye'deki genç nüfusun yükseköğretime talebini azaltmayı ve OSTİM'in sanayicilerle ilgili bir yapıda olması sayesinde de daha tematik ve alana hizmet edeceği düşünülmüştür.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

Şimdi, bu konu üzerinde söz almak isteyen üyelerimiz var mı?

Sayın İsen, buyurun.

MUSTAFA İSEN (Sakarya) – Efendim, OSTİM, Türkiye’de bu organize sanayi bölgelerinin kuruluş ve geliştirilmesinde gerçekten örnek bir kurum oldu. Hatta, başka ülkeler tarafından da bu örnek yapı çoğaltılarak değerlendirilmek isteniyor, başarıyla da yönetildi şimdiye kadar. Ben buraya bağlı olarak, bir üniversitenin buranın ihtiyaçlarını da giderecek şekilde, bir AR-GE oluşturacak şekilde yapılanmasının uygun olduğunu düşünüyorum. Türkiye’de bizim mevzuatımız şu anda sadece vakıf üniversitesine izin veriyor, hâlbuki biz fiili olarak biliyoruz ki Türkiye’de üniversitelerin bir kısmı özel üniversite statüsündedir. Bu bakımdan bu ayrımın da giderilerek gerçek vakıf üniversiteleri ile özel üniversitelerin birbirinden tefrik edilmesinin ben uygun olacağını düşünüyorum. Bu konuyla ilgili YÖK Yasası’nda, hazırlanan yasalarda bir hüküm de yer aldı ama maalesef, o hayata geçirilemedi. Ben OSTİM’in üzerinde yükselecek bu üniversitenin örnekleri Türkiye’de az olan gerçek nitelikteki vakıf üniversitelerinden birisi olacağını düşünüyorum ve doğru bir gereklilikle doğru bir karar alındığı kanaatindeyim. Şahsen desteklediğimi ifade etmek istiyorum.

BAŞKAN – Peki.

Başka söz isteyen var mı?

Ceyhun Bey, buyurun.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Güzel şeyler de söyleyelim.

HALİL ETYEMEZ (Konya) – Bekliyoruz.

CEYHUN İRGİL (Bursa) – Hep söylüyoruz.

Öncelikle, biraz önce de ilk konuşmamda da söylemişim, üniversite kurulmasını desteklemek ve yüceltmek, yüreklendirmek lazım. Bu nedenle biz de bu teknik üniversitenin Ankara’ya ve Türkiye’ye yeni bir soluk getireceğine inanıyoruz. Özellikle bilgisayar, bilgi işlem ve çip teknolojisi konusunda çalışırsa, özellikle bu, üreticiye dönük yani üretime dönük bir çalışma yaparsa... Yoksa tek amacı olabildiğince çok öğrenci alıp bu öğrencilerden de öğretim ücretiyle kâr etmeye çalışayım mantığında olursa o zaman zaten doğduğu gibi ölecektir. Şu anda vakıf üniversitelerinde çok ciddi bir ekonomik sıkıntı var, özellikle öğrenci ve aileleri bu süreçlere yetişemiyorlar maalesef bir üst sınır konmadığı için bunların ücretlerine. Örneğin, biraz önce sayın yetkililer, bürokrat arkadaşlarımızla da konuşurken “YÖK’ün belli bir denetimi olsun.” dedik. Neden? Şimdi, orada yok mesela. Bakanlar Kurulunun istediği fiyatın istediği kadarını... Örneğin çocuğunuz herhangi bir özel üniversiteyi -isim vermeyeyim-kazandı, “100 bin lira” derse, “200 bin lira” derse onu durduracak bir denetim mekanizması yok. Bu nasıl olacak? Yani insanlar denetlenmezse raydan çıkar. İnsanlara niye kanun koyuyoruz, niye kurallar koyuyoruz? Niye burada belli giyim, belli stiller, bir tarz koyuyoruz, usuller getiriyoruz? İnsanlar kafasına göre davranmasını diye. O yüzden de bu vakıf üniversitelerinin de belli bir disipline sokulması açısından, özellikle mali açıdan -çünkü insanlar zorluk çekiyor, size de geliyordur- bir düzenlemeye gerek var. OSTİM vesilesiyle bunları da söylemiş olayım.

Ben tekrar OSTİM’in Türkiye’ye hayırlı olmasını diliyorum ve şahsen yüreğime destekliyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Bülent Bey, buyurun.

BÜLENT YENER BEKTAŞOĞLU (Giresun) – Sayın Başkan, ben de iyi dileklerimi iletiyorum, umarım gerekli olan bir şeydir, inşallah başarılı olursunuz, olması da gerekir. Bununla bağlantısı var mı bilemiyorum ama tabii organize sanayi bölgelerinin tümünü önemsiyorum, ülkenin kalkınmasında en önemli etmenlerden bir tanesi ama Anadolu’da pek yaygın, arzu edilen düzeyde değil. Benim ilim Giresun’da bir tane organize sanayi bölgesi var, henüz tam inkişaf etmedi, heyelan bölgesinde, yolu yok, zaman zaman elektriği kesiliyor, zaman zaman suyu kesilmiş, geçen gün aldığım şikâyetlerden bir tanesi de bu. Bizim daha önce seçim bildirgemizde de vardı, genelde de böyle olması lazım: Organize sanayi bölgelerinin en büyük ihtiyacı yetişmiş eleman. Hiçbir yerde yetişmiş eleman yok, çırak yok. Bununla ilgili şöyle bir sav sunmuştuk biz: Yani o bölgeye büyüklüğüne göre 100 veya 200 kişi kapasiteli bir okul ama merkezin içine, sanayinin içine. Gündüz çalışacak, stajını görecektir belli branşlarda; gece kalacak, konaklayacak ve ders çalışacak. İki yıl bir eğitim olacak, iki yılın sonunda diploma alacaklar. O yöredeki bütün işletme sahipleri çağrılacak, “Sizin ne ihtiyacınız var?” İşte, 10 tornacı, 10 elektrikçi, 10 kaynakçı ve bunun da vergisini iki yıl devlet ödeme garantili, hatta dört yıl ve iş garantisiz; böyle bir şey düşünmüştük. Bu tam faaliyete geçmedi. Bunu çok önemsiyorum. Şu anda inanır mısınız, bizim Giresun’da organize sanayi bölgesinde patronların kendisi çalışıyor.

Ben tekrar kutluyorum, tebrik ediyorum, Allah mahcup etmesin. İnşallah, hayırlı olur, iyi olur.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Bülent Bey.

Kamil Bey, buyurun.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Evet, Mustafa Hoca’nın dilek, temennisine katılarak, özel ve vakıf ayırımının netleştirilerek gerçekten Türkiye’nin büyük bir ihtiyacını gidereceğine inanıyoruz. Bir akademisyen olarak şunu gördüm: Bugüne kadar, gerçekten, sanayinin şu veya bu şekilde ucundan tuttuğu akademik camiaya ya da üniversiteleşme sürecine büyük katkıları olduğunu görüyoruz ve sanıyorum, bilimsel araştırmaya da, sanayi-eğitim öğretim iş birliğine de büyük katkılarından dolayı bugüne kadar sanayinin ucundan tuttuğu üniversitelerde örneklerini yaşadığımız gibi.

Tabii, Ankara bu konuda biraz eksikti, sanki Ankara’nın sanayisi, ticareti yokmuş gibi, bizim de içimizde bir ukdeydi yani İstanbul’un var da Ankara’nın neden olmasın diye. Evet, Ankara mütevacı bir kentimiz, başkentimiz ama sanayisi, ticaretiyle de çok sistematik bir yapıya sahip, bunun da farkındayız. Dolayısıyla bu atılımı gerçekten çok yerinde, uygun buluyoruz ve bu işi teorikleştirip uygulamaya götüren ekibe de teşekkür ediyorum. Çok yerinde bir karar, destekliyoruz.

Hayırlı uğurlu olsun inşallah.

BAŞKAN – Ben de YÖK’e söz vereceğim ama ondan önce birkaç cümle söylemek istiyorum. Tabii, OSTİM Türkiye’de benzeri olmayan, büyük bir sanayi bölgemiz, çok yerde örnek alınır. Şimdi, ben bir söz vereceğim YÖK’ten sonra Başkanı Orhan Bey’e. Belki OSTİM’le ilgili de -kaç iş yeri, istihdam, çalışan sayısı falan- bize çok genel bilgi verirse... Daha sonra OSTİM’le ilgili ve üniversiteyle ilgili varsa yazılı dokümanları, onları da üyelerimize göndermelerini isteyeceğim. Doğrusu, OSTİM’in kuracağı üniversiteye ben güveniyorum yani finansman açısından bir sıkıntısı olmayacak. Şuna da güvenmek istiyorum: En başa kaliteyi alsınlar. Yani hem üniversite yönetiminin oluşmasında hem diğer tasarruflarda Ankara’da kaliteli bir üniversite kursunlar, bunu yapabilirler. Öğretim üyesi, maaş falan açısından belki daha rahat hareket edebilirler. Doğrusu, ben de çok memnuniyetle karşılıyorum.

OSTİM pek tanınmaz yani tanındığının ötesinde büyük bir yapıdır. Ben iki dönem Ankara milletvekilliği yaptım, Kırıkkaleliyim ama hep Ankara’da yaşadım. İkinci bölgeydi benim seçim bölgem, OSTİM de ikinci bölgededir, Yenimahalle tarafında. Dolayısıyla bütün detaylarını da

bilirim. OSTİM'in iş hayatımıza, sanayi hayatımıza, istihdama ne kadar büyük katkı verdiğini çok iyi bilenlerdenim. Çok da dirayetle yönetiliyor Orhan Bey'in başında olduğu bir ekiple, profesyonelleştirebiliriz, çok da tecrübe kazandılar. İnşallah, üniversite de OSTİM'in gelişmesine katkı verir. Bu yüksekokul bünyesinde mühendislik, dünyayla da bütünleşir, eminim, staj imkânı ve diğer imkânlar olarak. Yani OSTİM'in mevcut yapısı üniversiteyi, üniversite OSTİM'in gelişmesini desteklemiş olur.

Komisyonumuz olarak -siz de gördünüz- iktidar, muhalefet bütün kesimler, hepsi destek veriyor. Böyle az çıkar ortaya. Dolayısıyla OSTİM de değerini bilsin, bizim gözümüzdeki değerini, onu da vurgulamak istiyorum, hayırlı olsun diyorum.

Bu çerçevede, önce ben YÖK Başkan Vekilimize söz veriyorum, söz istedi.

Sonra Orhan Bey, size söz vereceğim. Özellikle, OSTİM'le çok genel ama üniversiteyle ilgili hedeflerinizi biraz Komisyonumuzla paylaşırsanız memnun olacağım.

OSTİM zaten üniversiteyle ilgili bilgi, kataloglar falan göndermiş hepimize, onu da düzeltiyorum. Sağ olsunlar.

Buyurun Hasan Bey.

YÖK BAŞKAN VEKİLİ PROF. DR. HASAN MANDAL – Sayın Başkanım, sayın Komisyon üyeleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum Yükseköğretim Kurulumuz adına.

Hocalarımızın, vekillerimizin soruları vardı, vakıf ve özel üniversite; esasında, bazı vakıf üniversiteleri, yasal statüleri vakıf ama uygulama sürecinde daha fazla özel üniversite gibi davranıyor diye. Bu, gerçekten en çok konuşulan konuların arasında. Mayıs ayının sonunda tüm vakıf yükseköğretim kurumlarının rektörleriyle bir toplantı yapıldı dolayısıyla sadece yukarıdan aşağıya bir süreç olarak değil, tüm üniversitelerin görüşü alındı. Bu ayın 22'sinde de vakıf mütevelli heyet başkanlarıyla yine aynı toplantı yapılacak yani vakıf yükseköğretim kurumlarının mevcut durumu ve geleceğiyle ilgili. En çok konuşulan konu, özel üniversite kavramının artık açık bir şekilde konuşuluyor olması. Bununla ilgili, Yükseköğretim Kurulunun görüşü tamamen o yönde. Yani özel üniversite kavramı gerçekten olsun ki vakıf üniversiteleri ayırt edilsin. Özel üniversite de ayıp bir şey değil yani tüm dünyada olan bir süreç. Ama şu an, ismi kapalı olduğu sürece özel üniversite gibi çalışıp vakıf üniversitesi statüsünde olması da sistemi gerçekten zorlayan bir konu. Biliyorsunuz, bununla ilgili anayasal bir değişiklik gerekecek ama umarız, şu anda OSTİM için olan görüş yine bir uzlaşma hâlinde, özel üniversite kavramının da kullanılması çünkü anayasal bir değişiklik olacağı için görüşülmesi gerektiğini... Ama Yükseköğretim Kurulu bu ayın sonu itibarıyla ilgili makamlara bu konudaki, vakıf üniversitelerinin geleceğiyle ilgili görüşünü, yaptığı çalışmayı paylaşmış olacak.

OSTİM'le ilgili olarak da gerçekten kendilerini tebrik ediyoruz. Uzun zamandır, 2016 yılının başında Yükseköğretim Kurulunda bu karar alındı. Onun öncesinde bir buçuk yıllık bir geçmiş de var yani 2014 yılından beri kendileri tarafından çalışılan bir proje. Geçtiğimiz hafta Komisyonunda, yarın da Meclis Genel Kurulunda konuşuluyor olacak, üretim reform paketinin tam uygulama alanı diyebiliriz. Yani burada konuşulan teorik konuların, üniversite-sanayi iş birliği sürecinin gerçekten uygulanabileceği bir alan. OSTİM bunu zaten yıllardır yapıyor. ODTÜ'ye ev sahipliği yapmış, Gaziye ev sahipliği yapmış, teknoparklara ev sahipliği yapmış. Yani bu kurumsal kimliğinin altında, üniversite olarak değil ama üniversitelerin fonksiyonlarını zaten yerine getiren bir kurum. O nedenle, biz de Yükseköğretim Kurulu olarak bu süreci her açıdan şiddetle destekliyoruz. Aynı şekilde, yine, kendilerinin ücret politikasını da bildiğimiz için, öğrencilere uygulanacak olan kayıt ücreti gerçekten

minimumda, olabilecek minimumlarda. Yani biz gerçekten, ileride bu yasal düzenlemeler, vakıf-özel üniversite statüleri daha şeffaf olduğu durumda gerçek vakıf üniversitelerinden birisini OSTİM Teknik Üniversitesi olarak göreceğiz.

Tekrar hayırlı olmasını diliyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

YÖK’ün de bu derece destek vermesi iyi bir şey.

Orhan Bey, buyurun.

OSTİM VAKFI BAŞKANI ORHAN AYDIN – Sayın Başkanım, değerli Komisyon üyelerimiz; ben de hepimizi saygıyla selamlıyorum ve olumlu görüşleriniz için öncelikle çok teşekkür ediyorum.

OSTİM organize sanayi bölgesi olarak Ankara’da 5 bin işletmenin olduğu, 60 bini civarında da istihdamın olduğu bir bölgeyiz ve küçük ve orta ölçekli firmalardan oluşuyoruz. Ancak bildiğiniz gibi, dünyada küçük ve orta ölçekli işletmeler çok önemli, çok değerli, daha esnek, daha teknolojik ve inovatif firmalardır. Ankara’da özellikle, savunma ve havacılık, medikal, raylı sistemler, iş ve inşaat makineleri ve enerji konusunda firmalarımıza kümelenme kapsamına, onları rekabetçi yapma anlamında üniversitelerimizle de çok yoğun şekilde iş birliği yapan bir kurumuz. Ankara’daki birçok üniversitemizde ortak proje yapmaktayız. Karabük Üniversitemiz dâhil, raylı sistemlerle ilişkimiz var. Dolayısıyla biz aynı zamanda, sadece lokal olarak OSTİM bölgesinde değil diğer vilayetlerimizde ve yakın coğrafyamızdaki diğer ülkelerde de benzeri modellerimizi oraya taşıma konusunda çabalarımız var ve oralara da bu konuda kendi sorumluluğumuzu bilerek yardımcı olmaya çalışan bir bölgeyiz.

Tabii, eğitimin çok içerisindeyiz. Sayın vekilimizin dediği gibi, bölgemizde bir çıraklık eğitim merkezimiz var, tam sizin anlattığınız şekilde. Hem orada okuyan hem şeyde çalışan hem de barınma ihtiyacını bölgemizde sağlayan bir çıraklık merkezimiz var ve çıraklığın ilk uygulandığı bölgeyiz. Endüstri meslek lisemiz var. Şu anda Gazi Üniversitesiyle beraber yürüttüğümüz yine meslek yüksek okulu var. Bu sene mezuniyet törenine katıldık, mezun olanların yüzde 90’ı yine yakın bölgede iş buldular ve istihdama katıldılar. Dolayısıyla böyle biz daha çok hani kâr amaçlı, “Buradan kâr edelim, bu kârla başka işler yapalım.” düşüncesi olan bir kuruluş değiliz, tamamen kazandığımızı da eğitime yatıracak, bölgenin kalkınmasına yatıracak, tabii, üniversitelerimizi önemsiyoruz, üniversiteler olmadan bu sanayi 4.0 yeni sanayileşme süreçlerini tamamlamamızın imkânsız olduğunun farkındayız. Bu nedenle biz mevcut üniversitelerimizden biraz daha farklı, tabii onlardan da destek alarak eğitim, araştırma, geliştirme ama bunun da ötesinde bölgesel kalkınmayı biraz daha öne çıkaran, hem kendi bölgesinin hem Türkiye’nin sorunlarına çözüm üreten, özellikle mesela savunma sanayi gibi alanlarda direkt sonuç odaklı, ülkenin sorununa çözüm üretebilecek... Ben vekillerimize hem bu imzalarının mutluluğunu yaşamaları için bir iki tane de örnek vermek istiyorum hem de KOBİ’lerin gücüne inanmamız için bir örnek vermek istiyorum: “Türkiye’de barutsuz silah.” diye basında okuduğunuz ürünü üreten firmamız OSTİM’de bir KOBİ’imiz. Herhangi bir barut kullanmadan, manyetik fırlatmayla ve ülkemizin de öyle inanıyorum ki birçok savunma alanında sorununa çözüm üretebilecek bir firmamız. Yine Cumhurbaşkanımızın televizyonda naklettiği, doğrudan doğruya hedefi gören değil ama yan tarafı yani 90 derece, 45 derece yan tarafa atış yapabilen, buradan bakıyorsunuz, 45 derece bu tarafa atış yapabilen silahı üreten firmamız OSTİM’de. Yine, Türkiye’nin metro araçlarını yapan firmalarımız, yine enerji konusunda, yenilenebilir enerji konusunda rüzgâr türbinini çalışan projelerimiz, bunlar hep OSTİM’in öncülüğünde yürüten projeler. İnşallah, böyle bir üniversiteyle birlikte bu imza atanların da gurur duyabileceği bir üniversiteyi hayata geçireceğiz ve buna kendimizi adayacağız ve ülkemize de katkı vereceğiz.

İyi niyetiniz ve olumlu görüşleriniz için çok teşekkür ediyorum. OSTİM’i burada bilen birçok üyemiz de var, OSTİM’li olan üyelerimiz de var, hepinize çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Biz teşekkür ederiz, büyük bir heyetle katıldınız.

Tasarının tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Maddelere geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

1’inci maddeyi okutuyorum:

YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARI TEŞKİLATI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TASARISI

MADDE 1- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Ostim Teknik Üniversitesi

EK MADDE 173- Ankara’da Ostim-Ortadoğu Sanayi ve Ticaret Merkezi Araştırma, Geliştirme, Eğitim, Kalkınma ve Dayanışma Vakfı tarafından 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun vakıf yükseköğretim kurumlarına ilişkin hükümlerine tabi olmak üzere, kamu tüzel kişiliğine sahip Ostim Teknik Üniversitesi adıyla bir vakıf üniversitesi kurulmuştur. Bu Üniversite, Rektörlüğe bağlı olarak;

- a) İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinden,
 - b) Mühendislik Fakültesinden,
 - c) Mimarlık ve Tasarım Fakültesinden,
 - ç) Meslek Yüksekokulundan,
 - d) Sosyal Bilimler Enstitüsünden,
 - e) Fen Bilimleri Enstitüsünden,
- oluşur.”

BAŞKAN – 1’inci madde üzerinde söz almak isteyen var mı? Yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... İttifakla kabul edilmiştir.

2’nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Madde 3’ü okutuyorum:

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... İttifakla kabul edilmiştir.

Tasarının üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Tasarının tümünü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Hayırlı olsun.

Kanunların hazırlanmasında uygulanan esas ve usuller çerçevesinde, tasarıların kanun tekniğine uygunluğunun sağlanması amacıyla Komisyon, Başkanlık Divanına redaksiyon yetki verilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

İç Tüzük'ün 45'inci maddesi hükmü uyarınca bu konuyla ilgili özel sözcü olarak -yine sözcümüz Ertan Aydın- Mustafa İsen ve Akif Yılmaz sözcü olarak belirlenmişlerdir. Oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Muhalefet şerhinin de yarın 15.00'e kadar varsa ulaştırılmasını, öncekiyle ilgili, bunda zaten yok, onu da ifade edeyim. Türk-Japon Üniversitesiyle ilgili olabilir.

Böylece görüşmelerimiz tamamlanmıştır.

Hayırlı olsun diyoruz OSTİM Üniversitesinin kuruluşu. İnşallah, Genel Kurulda da yakın zamanda yasalaşır, çalışmalarına başlarsınız.

Kapanma Saati:13.46

